Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B** **DIRECTIVA 2003/87/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 13 octombrie 2003

de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 275, 25.10.2003, p. 32)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 2004	L 338	18	13.11.2004
►**M2**	Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008	L 8	3	13.1.2009
►**M3**	Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009	L 87	109	31.3.2009
►**M4**	Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009	L 140	63	5.6.2009
►**M5**	Decizia nr. 1359/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013	L 343	1	19.12.2013
►**M6**	Regulamentul (UE) nr. 421/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014	L 129	1	30.4.2014
►**M7**	Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015	L 264	1	9.10.2015

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Tratatul de aderare a Croației (2012)	L 112	21	24.4.2012

rectificată prin:

►**C1** Rectificare, JO L 140, 14.5.2014, p. 177 (421/2014)

▼B

DIRECTIVA 2003/87/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 13 octombrie 2003

de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([3]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([4]),

întrucât:

(1) Cartea verde privind comercializarea drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii Europene a generat o dezbatere în întreaga Europă privind oportunitatea și posibila funcționare a comercializării drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii Europene. Programul european privind schimbările climatice a evaluat politicile și măsurile comunitare prin intermediul unui proces care implică multipli factori interesați, incluzând un sistem de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră (sistem comunitar) bazat pe cartea verde. În concluziile sale din 8 martie 2001, Consiliul a recunoscut importanța specială a Programului european privind schimbările climatice și a lucrărilor bazate pe cartea verde și a subliniat nevoia urgentă de acțiuni concrete la nivel comunitar.

(2) Al șaselea program comunitar de acțiune privind mediul instituit prin Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([5]) identifică modificările climatice ca prioritate de acțiune și prevede stabilirea unui sistem de comercializare a drepturilor de emisie la nivel comunitar până în 2005. Programul respectiv recunoaște angajamentul asumat de Comunitate privind realizarea unei reduceri cu 8 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2008-2012 în comparație cu nivelurile din 1990 și că, pe termen lung, este necesar să se reducă emisiile globale de gaze cu efect de seră cu aproximativ 70 % față de nivelurile din 1990.

([1]) JO C 75 E, 26.3.2002, p. 33.
([2]) JO C 221, 17.9.2002, p. 27.
([3]) JO C 192, 12.8.2002, p. 59.
([4]) Avizul Parlamentului European din 10 octombrie 2002 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 18 martie 2003 (JO C 125 E, 27.5.2003, p. 72), Decizia Parlamentului European din 2 iulie 2003 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 iulie 2003.
([5]) JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

▼B

(3) Obiectivul final al Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice, aprobată prin Decizia 94/69/CE a Consiliului din 15 decembrie 1993 privind încheierea Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice [1], este stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră din atmosferă la un nivel care previne interferențele antropice periculoase cu sistemul climatic.

(4) După intrarea în vigoare, Protocolul de la Kyoto, aprobat prin Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din aceasta [2], angajează Comunitatea și statele membre în procesul de reducere cu 8 % a emisiilor lor antropice agregate de gaze cu efect de seră enumerate în anexa A la protocol față de nivelurile din 1990 în perioada 2008-2012.

(5) Comunitatea și statele membre au convenit să își îndeplinească împreună angajamentele de a reduce emisiile antropice de gaze cu efect de seră în temeiul Protocolului de la Kyoto, în conformitate cu Decizia 2002/358/CE. Prezenta directivă are ca obiectiv aducerea unei contribuții la îndeplinirea mai eficientă a angajamentelor Comunității Europene și ale statelor membre prin intermediul unei piețe europene eficiente a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, în condițiile unei diminuări cât mai reduse a dezvoltării economice și a ocupării forței de muncă.

(6) Decizia 93/389/CEE a Consiliului din 24 iunie 1993 privind un mecanism de supraveghere a emisiilor de CO_2 și de alte gaze cu efect de seră pe teritoriul Comunității [3] a instituit un mecanism de supraveghere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de evaluare a progresului înregistrat în îndeplinirea angajamentelor în privința acestor emisii. Mecanismul va oferi asistență statelor membre pentru determinarea cantității totale de cote care trebuie alocate.

(7) Dispozițiile comunitare privind alocarea cotelor de către statele membre sunt necesare pentru a contribui la menținerea integrității pieței interne și la evitarea denaturării concurenței.

(8) Este necesar ca statele membre să țină seama la alocarea cotelor de potențialul activităților care implică procese industriale de reducere a emisiilor.

(9) Statele membre pot dispune, în privința cotelor anulate, emiterea de cote valabile pe o perioadă de cinci ani începând din 2008 către persoane, corespunzătoare reducerilor de emisii realizate de persoanele respective pe teritoriul lor național pe parcursul unei perioade de trei ani începând din 2005.

[1] JO L 33, 7.2.1994, p. 11.
[2] JO L 130, 15.5.2002, p. 1.
[3] JO L 167, 9.7.1993, p. 31, decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 1999/296/CE (JO L 117, 5.5.1999, p. 35).

▼B

(10) Începând de la perioada de cinci ani menționată, transferul cotelor în alt stat membru va implica ajustări corespunzătoare ale unităților cantitative alocate în temeiul Protocolului de la Kyoto.

(11) Este necesar ca statele membre să se asigure că operatorii anumitor activități specificate dețin permise de emisie de gaze cu efect de seră și că aceștia monitorizează și raportează emisiile lor de gaze cu efect de seră specificate în legătură cu activitățile respective.

(12) Este necesar ca statele membre să stabilească norme referitoare la sancțiuni aplicabile în cazurile în care sunt încălcate dispozițiile prezentei directive și să se asigure că acestea sunt respectate. Sancțiunile trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

(13) În vederea asigurării transparenței, este necesar ca publicul să aibă acces la informațiile privind alocarea cotelor și la rezultatele monitorizării emisiilor, sub rezerva restricțiilor prevăzute de Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ([1]).

(14) Este necesar ca statele membre să prezinte un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive elaborat în conformitate cu Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu ([2]).

(15) Includerea unor instalații suplimentare în sistemul comunitar ar trebui să fie în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, iar domeniul de aplicare al sistemului comunitar poate fi extins, prin urmare, la emisii de gaze cu efect de seră, altele decât dioxidul de carbon, provenind, *inter alia*, din activități din sectorul aluminiului și al substanțelor chimice.

(16) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice nici un stat membru să mențină sau să instituie sisteme naționale de comercializare care reglementează emisiile de gaze cu efect de seră provenind din alte activități decât cele enumerate în anexa I sau decât cele incluse în sistemul comunitar sau provenind din instalații excluse temporar din programul comunitar.

(17) În calitate de părți la Protocolul de la Kyoto, statele membre pot participa la comercializarea internațională a drepturilor de emisie efectuate cu alte părți incluse în anexa B la prezenta directivă.

(18) Conectarea sistemului comunitar la programe de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră din țări terțe va conduce la creșterea rentabilității în ceea ce privește îndeplinirea obiectivului comunitar de reducere a emisiilor prevăzut de Decizia 2002/358/CE privind îndeplinirea în comun a angajamentelor.

([1]) JO L 41, 14.2.2003, p. 26.
([2]) JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

▼B

(19) Mecanismele bazate pe proiecte, inclusiv implementarea comună (IC) și mecanismul de dezvoltare ecologică (MDE) sunt importante atât pentru îndeplinirea obiectivului de a reduce emisiile globale de gaze cu efect de seră, cât și pentru îndeplinirea obiectivului de a rentabiliza funcționarea sistemului comunitar. În conformitate cu dispozițiile relevante ale Protocolului de la Kyoto și ale Acordurilor de la Marrakech, este necesar ca utilizarea mecanismelor să fie complementară acțiunilor naționale, care vor constitui astfel un element important al eforturilor depuse.

(20) Prezenta directivă încurajează utilizarea unor tehnologii eficiente din punct de vedere energetic, inclusiv a tehnologiei combinate de producere a căldurii și energiei electrice, care produc mai puține emisii pe unitatea de producție iar viitoarea directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de căldură utilă pe piața internă a energiei va promova în mod specific tehnologia de producere combinată a căldurii și energiei.

(21) Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării [1] instituie un cadru general pentru prevenirea și controlul poluării, pe baza căruia pot fi emise permisele de emisie de gaze cu efect de seră. Este necesară modificarea Directivei 96/61/CE pentru a garanta că nu sunt stabilite valori limită de emisie pentru emisii directe de gaze cu efect de seră din instalații care intră sub incidența prezentei directive și că statele membre pot opta să nu impună cerințe privind eficiența energetică pentru unitățile de combustie sau pentru alte unități care emit dioxid de carbon în teren, fără a aduce atingere oricăror alte cerințe din Directiva 96/61/CE.

(22) Prezenta directivă este compatibilă cu Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice și cu Protocolul de la Kyoto. Se impune revizuirea sa având în vedere evoluțiile din acest context și pentru a ține cont de experiența acumulată din punerea în aplicare, precum și de evoluția înregistrată în monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră.

(23) Este necesar ca procesul de comercializare a cotelor de emisie să fie parte a unui pachet cuprinzător și coerent de politici și de măsuri puse în aplicare la nivelul statelor membre și al Comunității. Fără a aduce atingere aplicării articolelor 87 și 88 din tratat, în cazul în care activitățile intră sub incidența sistemului comunitar, statele membre pot avea în vedere introducerea unor politici de reglementare, fiscale sau de altă natură care urmăresc atingerea acelorași obiective. Este necesar ca revizuirea prezentei directive să ia în considerare măsura în care au fost atinse obiectivele menționate.

(24) Fiscalitatea poate constitui o politică națională de limitare a emisiilor din instalațiile excluse temporar.

[1] JO L 257, 10.10.1996, p. 26.

▼B

(25) Pentru a genera reduceri substanțiale ale emisiilor, este necesar ca politicile și măsurile să fie puse în aplicare la nivelul statelor membre și al Comunității în toate sectoarele economice ale Uniunii Europene, nu numai în sectoarele industrial și energetic. Comisia ar trebui să aibă în vedere în special politici și măsuri la nivel comunitar, astfel încât sectorul transporturilor să aibă o contribuție importantă în îndeplinirea de către Comunitate și statele membre a obligațiilor privind modificările climatice asumate în temeiul Protocolului de la Kyoto.

(26) Fără a aduce atingere potențialului complex al mecanismelor de piață, este necesar ca strategia Uniunii Europene privind atenuarea schimbărilor climatice să se bazeze pe un echilibru între sistemul comunitar și alte tipuri de acțiuni comunitare, naționale și internaționale.

(27) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale, precum și principiile recunoscute în special în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

(28) Este necesar ca măsurile în vederea punerii în aplicare a prezentei directive să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ([1]).

(29) Deoarece criteriile (1), (5) și (7) din anexa III nu pot fi modificate prin comitologie, este necesar ca modificările privind perioada de după 2012 să fie efectuate numai prin codecizie.

(30) Deoarece obiectivul acțiunii propuse, instituirea unui sistem comunitar, nu poate fi atins suficient de către statele membre acționând individual și, în consecință, datorită amplorii și efectelor acțiunii propuse, poate fi realizat mai eficient la nivelul Comunității, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

▼M2

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

▼B

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă instituie un sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (denumit în continuare „sistemul comunitar”) pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și eficient din punct de vedere economic.

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼M4

Prezenta directivă prevede, de asemenea, creşterea nivelului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel încât să contribuie la obţinerea unor niveluri de reducere considerate necesare din punct de vedere ştiinţific pentru a evita schimbări climatice periculoase.

Prezenta directivă stabileşte, de asemenea, dispoziţii de evaluare şi implementare a unui angajament mai strict al Comunităţii de reducere a emisiilor cu peste 20 %, care urmează să fie aplicat odată cu aprobarea de către Comunitate a unui acord internaţional privind schimbările climatice care să conducă la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră care depăşesc nivelurile prevăzute la articolul 9, astfel cum rezultă din angajamentul privind atingerea obiectivului de 30 % aprobat de Consiliul European din martie 2007.

▼B

Articolul 2

Sfera de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică emisiilor care provin din activităţile enumerate în anexa I şi gazelor cu efect de seră din anexa II.

(2) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere cerinţelor care decurg din Directiva 96/61/CE.

▼M2

(3) Aplicarea prezentei directive în cazul aeroportului Gibraltar nu aduce atingere poziţiei juridice a Regatului Spaniei şi, respectiv, a Regatului Unit cu privire la diferendul lor referitor la suveranitatea asupra teritoriului pe care este situat aeroportul.

▼B

Articolul 3

Definiţii

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiţii:

(a) „cotă” înseamnă orice cotă pentru emiterea unei tone de dioxid de carbon echivalent pe parcursul unei perioade specificate, care este valabilă numai în sensul respectării cerinţelor din prezenta directivă şi care este transferabilă în conformitate cu dispoziţiile din prezenta directivă;

▼M2

(b) „emisii” înseamnă eliberarea în atmosferă de gaze cu efect de seră din surse aparţinând unei instalaţii sau eliberarea de către o aeronavă, care efectuează o activitate de aviaţie menţionată în anexa I, a gazelor specificate în cadrul respectivei activităţi;

▼M4

(c) „gaze cu efect de seră” înseamnă gazele enumerate în anexa II şi alte componente gazoase ale atmosferei, atât naturale, cât şi antropice, care absorb şi reemit radiaţie infraroşie;

▼B

(d) „permis de emisie de gaze cu efect de seră” înseamnă permisul emis în conformitate cu articolele 5 şi 6;

(e) „instalaţie” înseamnă o unitate tehnică staţionară în care sunt realizate una sau mai multe dintre activităţile enumerate în anexa I şi orice alte activităţi direct asociate care au o legătură de natură tehnică cu activităţile realizate în locul respectiv şi care ar putea avea efecte asupra emisiilor şi a poluării;

▼B

(f) „operator” înseamnă orice persoană care operează sau controlează o instalație sau, dacă legislația internă prevede astfel, căreia i-a fost delegată o competență economică decisivă asupra funcționării tehnice a instalației;

(g) „persoană” înseamnă orice persoană fizică sau juridică;

▼M4

(h) „instalație nou intrată” înseamnă:

— orice instalație care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I, care a obținut pentru prima dată un permis de emisie de gaze cu efect de seră după 30 iunie 2011, sau

— orice instalație care desfășoară pentru prima dată o activitate care este inclusă în sistemul comunitar în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) sau (2), sau

— orice instalație care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la anexa I sau o activitate care este inclusă în sistemul comunitar în conformitate cu articolul 24 alineatele (1) sau (2), care a beneficiat de o extindere semnificativă după 30 iunie 2011, numai în privința acestei extinderi;

▼B

(i) „public” înseamnă una sau mai multe persoane și, în conformitate cu legislația și practica națională, asociații, organizații sau grupuri constituite de acestea;

(j) „tonă de dioxid de carbon echivalent” înseamnă o tonă metrică de dioxid de carbon (CO_2) sau o cantitate de orice alt gaz cu efect de seră enumerat în anexa II având un potențial echivalent din perspectiva încălzirii globale;

▼M1

(k) „parte din anexa I” înseamnă o parte, menționată în anexa I la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice care a ratificat Protocolul de la Kyoto potrivit articolului 1 alineatul (7) din Protocolul de la Kyoto;

(l) „activitate bazată pe proiecte” înseamnă o activitate bazată pe proiecte aprobată de una sau mai multe părți din anexa I, în conformitate cu articolul 6 sau cu articolul 12 din Protocolul de la Kyoto și cu deciziile adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto;

(m) „unitate de reducere a emisiilor” sau „URE” înseamnă o unitate eliberată în temeiul articolului 6 din Protocolul de la Kyoto și a deciziilor adoptate în temeiul CCONUSC sau a Protocolului de la Kyoto;

(n) „reducere de emisii certificate” sau „REC” înseamnă o unitate eliberată în temeiul articolului 12 din Protocolul de la Kyoto și a deciziilor adoptate în temeiul CCONUSC sau a Protocolului de la Kyoto;

▼M2

(o) „operator de aeronave” înseamnă persoana care operează o aeronavă în momentul în care efectuează o activitate de aviație menționată în anexa I sau, în cazul în care respectiva persoană nu este cunoscută sau identificată de proprietarul aeronavei, proprietarul aeronavei;

(p) „operator de transport aerian comercial” înseamnă un operator care, în schimbul unei remunerații, oferă publicului servicii de transport aerian regulate sau neregulate pentru transportul pasagerilor, al mărfurilor sau al poștei;

▼M2

(q) „stat membru de administrare” înseamnă statul membru care răspunde de administrarea sistemului comunitar în ceea ce privește un operator de aeronave, în conformitate cu articolul 18a;

(r) „emisii din aviație atribuite” înseamnă emisiile ce provin de la toate zborurile care se încadrează în activitățile de aviație menționate în anexa I care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru și de la zborurile care sosesc pe un astfel de aerodrom dintr-o țară terță;

(s) „emisiile istorice din aviație” înseamnă media emisiilor anuale din anii calendaristici 2004, 2005 și 2006, provenite de la aeronavele care efectuează o activitate de aviație menționată în anexa I;

▼M4

(t) „ardere” înseamnă orice oxidare a combustibililor, indiferent de modul în care este utilizată energia termică, electrică sau mecanică produsă prin acest proces și orice alte activități asociate, inclusiv spălarea gazelor reziduale;

(u) „producător de energie electrică” înseamnă o instalație care, la 1 ianuarie 2005 sau după această dată, a produs energie electrică în vederea vânzării către părți terțe și care nu desfășoară nici o altă activitate enumerată în anexa I în afară de a „arderea combustibililor”.

▼M2

CAPITOLUL II

AVIAȚIE

Articolul 3a

Domeniul de aplicare

Dispozițiile prezentului capitol se aplică alocării și eliberării de cote pentru activitățile de aviație menționate în anexa I.

Articolul 3b

Activitățile de aviație

Până la 2 august 2009, Comisia, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2), elaborează linii directoare privind interpretarea în detaliu a activităților de aviație enumerate în anexa I.

Articolul 3c

Cantitatea totală de cote pentru aviație

(1) În perioada 1 ianuarie 2012-31 decembrie 2012, cantitatea totală de cote care urmează să fie alocată operatorilor de aeronave este echivalentă cu 97 % din emisiile istorice din aviație.

(2) În perioada menționată la ►M4 articolul 13 alineatul (1) ◄, care începe la 1 ianuarie 2013, și, dacă nu există nicio modificare în urma revizuirii menționate la articolul 30 alineatul (4), pentru fiecare perioadă ulterioară, cantitatea totală de cote care urmează să fie alocată operatorilor de aeronave este echivalentă cu 95 % din suma emisiilor istorice din aviație, înmulțită cu numărul de ani din perioada în cauză.

▼M2

Acest procent poate fi revizuit în cadrul revizuirii generale a prezentei directive.

(3) Comisia revizuiește cantitatea totală de cote care urmează să fie alocată operatorilor de aeronave în conformitate cu articolul 30 alineatul (4).

(4) Până la 2 august 2009, Comisia decide cu privire la emisiile istorice din aviație, pe baza celor mai fiabile date disponibile, inclusiv a estimărilor bazate pe informații privind traficul real. Respectiva decizie va fi evaluată în cadrul comitetului menționat la articolul 23 alineatul (1).

Articolul 3d

Metoda de alocare prin licitație a cotelor pentru aviație

(1) Un procent de 15 % din cote este supus licitației în perioada menționată la articolul 3c alineatul (1).

(2) De la 1 ianuarie 2013, procentul de 15 % din cote va fi licitat. Acest procent poate fi mărit în cadrul revizuirii generale a prezentei directive.

(3) Se adoptă un regulament care să conțină dispoziții detaliate privind licitarea de către statele membre a cotelor care nu trebuie eliberate cu titlu gratuit, în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol sau cu articolul 3f alineatul (8). Numărul de cote care urmează să fie licitate în fiecare perioadă de către fiecare stat membru este proporțional cu partea ce îi revine statului în cauză din cantitatea totală de emisii atribuite aviației pentru toate statele membre, pentru anul de referință, comunicate în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) și verificate în conformitate cu articolul 15. Pentru perioada menționată la articolul 3c alineatul (1), anul de referință este 2010, iar pentru fiecare perioadă ulterioară menționată la articolul 3c, anul de referință este anul calendaristic care se încheie cu 24 luni înainte de începerea perioadei care face obiectul licitației.

Regulamentul respectiv, destinat să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(4) Statelor membre le revine sarcina de a determina destinația veniturilor obținute în urma licitării cotelor. Aceste venituri ar trebui să fie utilizate pentru a face față schimbărilor climatice în UE și în țările terțe, *inter alia*, pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, pentru adaptarea la impactul schimbărilor climatice în UE și în țările terțe, în special în țările în curs de dezvoltare, pentru a finanța cercetarea și dezvoltarea în domeniul atenuării efectelor și al adaptării, inclusiv, în special, în domeniul aeronautic și al transportului aerian, pentru a reduce emisiile prin folosirea transporturilor cu emisii reduse și pentru a acoperi cheltuielile de administrare a sistemului comunitar. Veniturile obținute în urma licitației ar trebui afectate, de asemenea, finanțării contribuțiilor la Fondul mondial pentru eficiență energetică și energii regenerabile, precum și măsurilor de evitare a despăduririi.

Statele membre informează Comisia cu privire la acțiunile adoptate în temeiul prezentului alineat.

▼M2

(5) Informațiile furnizate Comisiei în temeiul prezentei directive nu eliberează statele membre de obligația de notificare prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din tratat.

Articolul 3e

Alocarea și eliberarea de cote pentru operatorii de aeronave

(1) Pentru fiecare perioadă menționată la articolul 3c, fiecare operator de aeronave poate solicita alocarea unor cote destinate să fie alocate cu titlu gratuit. O cerere poate fi efectuată prin prezentarea către autoritatea competentă din statul membru de administrare a datelor verificate tonă-kilometru pentru activitățile de aviație enumerate în anexa I și efectuate de operatorul de aeronave în cauză pentru anul monitorizat. În sensul prezentului articol, anul monitorizat este anul calendaristic care se încheie cu douăzeci și patru de luni înainte de începutul perioadei la care se referă, în conformitate cu anexele IV și V, sau 2010, în ceea ce privește perioada menționată la articolul 3c alineatul (1). Orice cerere se efectuează cu cel puțin 21 de luni înainte de începerea perioadei la care se referă sau până la 31 martie 2011, în ceea ce privește perioada menționată la articolul 3c alineatul (1).

(2) Cu cel puțin 18 luni înainte de începerea perioadei pentru care se depune cererea sau, în ceea ce privește perioada prevăzută la articolul 3c alineatul (1), până la 30 iunie 2011, statele membre prezintă Comisiei cererile primite în temeiul alineatului (1).

(3) Cu cel puțin 15 luni înainte de începerea fiecărei perioade menționate la articolul 3c alineatul (2) sau, în ceea ce privește perioada menționată la articolul 3c alineatul (1), până la 30 septembrie 2011, Comisia calculează și adoptă o decizie prin care stabilește:

(a) cantitatea totală de cote care urmează să fie alocată pentru perioada respectivă, în conformitate cu articolul 3c;

(b) numărul de cote care urmează să fie licitat pentru perioada în cauză, în conformitate cu articolul 3d;

(c) numărul de cote din rezerva specială a operatorilor de aeronave pentru perioada respectivă, în conformitate cu articolul 3f alineatul (1);

(d) numărul de cote ce vor fi alocate cu titlu gratuit în perioada respectivă prin scăderea numărului de cote menționate la literele (b) și (c) din cantitatea totală de cote stabilite în temeiul literei (a); și

(e) indicatorul ce va fi folosit pentru alocarea cotelor cu titlu gratuit operatorilor de aeronave ale căror cereri au fost înaintate Comisiei în conformitate cu alineatul (2).

Indicatorul menționat la litera (e), exprimat în cote per tonă-kilometru, se calculează prin împărțirea numărului de cote menționate la litera (d) la suma datelor tonă-kilometru incluse în cererile prezentate Comisiei în conformitate cu alineatul (2).

▼M2

(4) În termen de trei luni de la data la care Comisia adoptă o decizie în temeiul alineatului (3), fiecare stat membru de administrare calculează și publică:

(a) numărul total de cote alocate, pentru perioada respectivă, fiecărui operator de aeronavă a cărui cerere a prezentat-o Comisiei în conformitate cu alineatul (2), calculat prin înmulțirea datelor tonă-kilometru din cerere cu indicatorul menționat la alineatul (3) litera (e); și

(b) cotele alocate fiecărui operator de aeronave pentru fiecare an, care se stabilesc prin împărțirea numărului total de cote alocate pentru perioada respectivă, calculat în conformitate cu litera (a), la numărul de ani din perioada în care operatorul de aeronave respectiv întreprinde o activitate de aviație specificată în anexa I.

(5) Până la 28 februarie 2012 și, ulterior, până la data de 28 februarie a fiecărui an, autoritatea competentă a statului membru de administrare eliberează, pentru fiecare operator de aeronave, numărul de cote alocate respectivului operator pentru anul respectiv în temeiul prezentului articol sau al articolului 3f.

Articolul 3f

Rezervă specială pentru anumiți operatori de aeronave

(1) Pentru fiecare perioadă menționată la articolul 3c alineatul (2), 3 % din cantitatea totală de cote care urmează să fie alocată se atribuie unei rezerve speciale pentru operatorii de aeronave:

(a) care încep desfășurarea unei activități de aviație care se încadrează în anexa I după anul de monitorizare pentru care datele tonă-kilometru au fost prezentate în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) în privința unei perioade menționate la articolul 3c alineatul (2); fie

(b) ale căror date tonă-kilometru cresc anual în medie cu peste 18 % între anul de monitorizare pentru care au fost prezentate datele tonă-kilometru în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) pentru perioada menționată la articolul 3c alineatul (2) și al doilea an calendaristic al acelei perioade,

și a căror activitate prevăzută la litera (a) sau a căror activitate suplimentară în conformitate cu litera (b) nu este o continuare integrală sau parțială a unei activități de aviație desfășurată anterior de un alt operator de aeronave.

(2) Un operator de aeronave care este eligibil în temeiul alineatului (1) poate solicita alocarea cu titlu gratuit a unor cote din rezerva specială prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă din statul său membru de administrare. Orice cerere se depune până la 30 iunie în cel de-al treilea an al perioadei menționate la articolul 3c alineatul (2) la care se referă.

Alocarea cotelor către un operator de aeronave în temeiul alineatului (1) litera (b) nu depășește 1 000 000 de cote.

▼M2

(3) O cerere în temeiul alineatului (2):

(a) include datele verificate tonă-kilometru în conformitate cu anexele IV și V pentru activitățile de aviație menționate în anexa I efectuate de operatorul de aeronave în al doilea an calendaristic al perioadei menționate la articolul 3c alineatul (2) la care se referă cererea;

(b) furnizează dovezi privind îndeplinirea criteriilor de eligibilitate prevăzute la alineatul (1); precum și

(c) în cazul operatorilor de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (b), atestă:

(i) creșterea procentului în tone-kilometru realizată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care datele tone-kilometru au fost prezentate în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) cu privire la o perioadă menționată la articolul 3c alineatul (2) și al doilea an calendaristic al acelei perioade;

(ii) creșterea absolută în tone-kilometru realizată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care datele tone-kilometru au fost prezentate în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) cu privire la o perioadă menționată la articolul 3c alineatul (2) și al doilea an calendaristic al acelei perioade; precum și

(iii) creșterea absolută în tone-kilometru realizată de acel operator de aeronave între anul de monitorizare pentru care datele tone-kilometru au fost prezentate în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) cu privire la o perioadă menționată la articolul 3c alineatul (2) și al doilea an calendaristic al acelei perioade care depășește procentul precizat la alineatul (1) litera (b).

(4) Cel târziu după șase luni de la termenul prevăzut pentru prezentarea cererilor în conformitate cu alineatul (2), statele membre înaintează Comisiei cererile primite în temeiul acelui alineat.

(5) Cel târziu după 12 luni de la termenul prevăzut pentru prezentarea cererilor în temeiul alineatului (2), Comisia decide care este indicatorul care va fi utilizat pentru alocarea cotelor cu titlu gratuit operatorilor de aeronave ale căror cereri au fost trimise Comisiei în conformitate cu alineatul (4).

Sub rezerva alineatului (6), indicatorul este calculat prin împărțirea numărului de cote din rezerva specială la suma:

(a) datelor tonă-kilometru, în cazul operatorilor de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (a), incluse în cererile trimise Comisiei în conformitate cu alineatul (3) litera (a) și cu alineatul (4); precum și

(b) creșterii absolute în tone-kilometru care depășește procentul menționat la alineatul (1) litera (b) în cazul operatorilor de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (b) incluse în cererile trimise Comisiei în conformitate cu alineatul (3) litera (c) punctul (iii) și cu alineatul (4).

(6) Calcularea indicatorului menționat la alineatul (5) nu are drept rezultat o alocare anuală per tonă-kilometru mai mare decât alocarea anuală per tonă-kilometru operatorilor de aeronave în conformitate cu articolul 3e alineatul (4).

▼**M2**

(7) În termen de trei luni de la data la care Comisia adoptă o decizie în conformitate cu alineatul (5), fiecare stat membru de administrare calculează și publică:

(a) alocarea cotelor din rezerva specială fiecărui operator de aeronave a cărui cerere a fost trimisă Comisiei în conformitate cu alineatul (4). Această alocare este calculată prin înmulțirea indicatorului menționat la alineatul (5) cu:

(i) în cazul unui operator de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (a), datele tonă-kilometru incluse în cererea trimisă Comisiei în conformitate cu alineatul (3) litera (a) și alineatul (4);

(ii) în cazul unui operator de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (b), creșterea absolută în tone-kilometru care depășește procentul precizat la alineatul (1) litera (b) care figurează în cererea trimisă Comisiei în conformitate cu alineatul (3) litera (c) punctul (iii) și cu alineatul (4); precum și

(b) cotele alocate fiecărui operator de aeronave pentru fiecare an, care se stabilesc prin împărțirea alocării de cote prevăzute la litera (a) la numărul de ani calendaristici compleți rămași din perioada menționată la articolul 3c alineatul (2) la care se referă alocarea.

(8) Cotele nealocate din rezerva specială sunt supuse licitației de statele membre.

(9) Comisia poate stabili norme detaliate în ceea ce privește utilizarea rezervei speciale în conformitate cu acest articol, inclusiv evaluarea respectării criteriilor de eligibilitate prevăzute la alineatul (1). Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Articolul 3g

Planuri de monitorizare și de raportare

Statul membru de administrare se asigură că fiecare operator de aeronave prezintă autorității competente din statul membru respectiv un plan de monitorizare care să stabilească măsuri de monitorizare și de raportare a emisiilor și a datelor tonă-kilometru în scopul efectuării unei cereri în temeiul articolului 3e și că aceste planuri sunt aprobate de autoritatea competentă în conformitate cu ►**M4** regulamentul menționat la articolul 14 ◄.

CAPITOLUL III

INSTALAȚII STAȚIONARE

Articolul 3h

Domeniul de aplicare

Dispozițiile prezentului capitol se aplică autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră și alocării și eliberării de cote pentru activitățile enumerate în anexa I, altele decât activitățile de aviație.

▼M4

Articolul 4

Permise de emisii de gaze cu efect de seră

Statele membre se asigură că, de la 1 ianuarie 2005, nicio instalație nu realizează niciuna dintre activitățile enumerate în anexa I care generează emisii specificate pentru activitatea în cauză, cu excepția cazurilor în care operatorul deține un permis eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu articolele 5 și 6, sau dacă instalația este exclusă din sistemul comunitar în temeiul articolului 27. Acestea se aplică și în cazul instalațiilor care intră sub incidența articolului 24.

▼B

Articolul 5

Cererile pentru eliberarea de permise de emisie de gaze cu efect de seră

O cerere înaintată autorității competente pentru eliberarea unui permis de emisie de gaze cu efect de seră cuprinde o descriere a:

(a) instalației și a activităților acesteia, incluzând tehnologia utilizată;

(b) materiilor prime și auxiliare a căror utilizare este posibil să conducă la emisii de gaze cu efect de seră enumerate în anexa I;

(c) a surselor de emisii de gaze enumerate în anexa I din instalație și

▼M4

(d) măsurilor planificate pentru monitorizarea și raportarea emisiilor în conformitate cu regulamentul menționat la articolul 14.

▼B

Cererile cuprind, de asemenea, un rezumat netehnic al detaliilor menționate la primul paragraf.

Articolul 6

Condițiile de acordare și conținutul permiselor de emisie de gaze cu efect de seră

(1) Autoritatea competentă emite permise de emisie de gaze cu efect de seră acordând autorizația de emisie de gaze cu efect de seră din întreaga instalație sau dintr-o parte a acesteia în cazul în care autoritatea competentă a stabilit că operatorul poate monitoriza și raporta emisiile.

Un permis de emisie de gaze cu efect de seră poate reglementa una sau mai multe instalații din aceeași locație, operate de același operator.

▼M4

La intervale de cel mult cinci ani, autoritatea competentă revizuiește permisul de emisii de gaze cu efect de seră și aduce modificările care se impun.

▼B

(2) Permisele de emisie de gaze cu efect de seră conțin următoarele elemente:

(a) numele și adresa operatorului;

(b) o descriere a activităților și a emisiilor instalației;

▼M4

(c) un plan de monitorizare care respectă cerințele regulamentului menționat la articolul 14. Statele membre pot permite operatorilor să actualizeze planurile de monitorizare fără a schimba permisul. Operatorii prezintă autorității competente, în vederea aprobării, toate planurile de monitorizare actualizate.

▼B

(d) cerințele de raportare și

▼M2

(e) obligația de a restitui cote, altele decât cotele eliberate în temeiul capitolului II, care corespund emisiilor totale ale instalației în fiecare an calendaristic, conform verificărilor efectuate în conformitate cu articolul 15, în termen de patru luni de la sfârșitul anului în cauză.

▼M4

Articolul 7

Modificări privind instalațiile

Operatorul informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate privind natura, funcționarea, extinderea sau reducerea semnificativă a capacității instalației care ar putea impune revizuirea permisului de emisii de gaze cu efect de seră. După caz, autoritatea competentă revizuiește permisul. În cazul în care survine o modificare a identității operatorului instalației, autoritatea competentă revizuiește permisul astfel încât acesta să includă numele și adresa noului operator.

▼B

Articolul 8

Coordonarea cu Directiva 96/61/CE

În cazul în care instalațiile desfășoară activitățile incluse în anexa I la Directiva 96/61/CE, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura coordonarea condițiilor și a procedurii de emitere a permiselor de emisie de gaze cu efect de seră cu cele pentru permisele prevăzute de directiva respectivă. Cerințele din articolele 5, 6 și 7 din prezenta directivă pot fi integrate în procedurile prevăzute de Directiva 96/61/CE.

▼M4

Articolul 9

Cantitatea de cote emise la nivel comunitar

Cantitatea de cote emise anual la nivel comunitar începând din 2013 se diminuează linear pornind de la mijlocul perioadei 2008-2012. Cantitatea respectivă se reduce cu un factor linear de 1,74 % în raport cu cantitatea medie anuală totală a cotelor emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012. ►A1 Cantitatea de certificate de emisii la nivel comunitar se va mări, în urma aderării Croației, doar cu cantitatea de certificate de emisii licitată de Croația în temeiul articolului 10 alineatul (1). ◄

Comisia publică, până la 30 iunie 2010, cantitatea totală la nivel comunitar a cotelor pentru 2013, pe baza totalului cantităților cotelor emise sau care urmează a fi emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012.

▼M4

Comisia reexaminează factorul linear și prezintă o propunere, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului începând cu 2020, în vederea adoptării unei decizii până în 2025.

Articolul 9a

Ajustarea cantității cotelor emise la nivel comunitar

(1) În ceea ce privește instalațiile incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012 în temeiul articolului 24 alineatul (1), cantitatea cotelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează pentru a reflecta cantitatea medie anuală a cotelor emise pentru instalațiile respective în cursul perioadei de includere a acestora, cantitate ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9.

(2) În ceea ce privește instalațiile care desfășoară activitățile menționate în anexa I, incluse în sistemul comunitar doar începând cu 2013, statele membre se asigură că operatorii acestor instalații prezintă autorității competente date privind emisiile, argumentate corespunzător și verificate în mod independent, astfel încât acestea să poată fi luate în considerare la ajustarea cantității de cote care trebuie emise la nivel comunitar.

Toate aceste date se prezintă până la 30 aprilie 2010 autorităților competente vizate, în conformitate cu dispozițiile adoptate în temeiul articolului 14 alineatul (1).

În cazul în care datele prezentate sunt justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă informează în acest sens Comisia până la 30 iunie 2010, iar cantitatea cotelor care trebuie emise, ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9, se ajustează în consecință. În cazul instalațiilor care generează alte gaze cu efect de seră decât CO_2, autoritatea competentă poate notifica o cantitate mai mică de emisii în conformitate cu potențialul lor de reducere a emisiilor acestor instalații.

(3) Comisia publică cantitățile ajustate menționate la alineatele (1) și (2) până la 30 septembrie 2010.

(4) În ceea ce privește instalațiile excluse din sistemul comunitar în conformitate cu articolul 27, cantitatea de cote care urmează să fie emise la nivel comunitar începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează descrescător pentru a reflecta emisiile medii anuale verificate provenite de la aceste instalații în perioada 2008-2010, ajustate cu factorul linear menționat la articolul 9.

Articolul 10

Licitarea cotelor

▼M7

(1) Începând din 2019, statele membre scot la licitație toate certificatele care nu sunt alocate cu titlu gratuit în conformitate cu articolele 10a și 10c și care nu sunt plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței instituită prin Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

([1]) Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve de stabilitate a pieței pentru schema UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1).

▼M7

(1a) În cazul în care volumul de certificate de emisii care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în ultimul an al fiecărei perioade menționate la articolul 13 alineatul (1) din prezenta directivă depășește cu mai mult de 30 % media preconizată a volumului de certificate scoase la licitație pentru primii doi ani din perioada următoare înainte de aplicarea articolului 1 alineatul (5) din Decizia (UE) 2015/1814, două treimi din diferența dintre aceste volume se scad din volumul de certificate scoase la licitație în ultimul an al perioadei și se adăugă în tranșe egale volumelor care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în primii doi ani ai perioadei următoare.

▼M4

(2) Cantitatea totală a cotelor pe care fiecare stat membru urmează să le scoată la licitație se prezintă după cum urmează:

(a) 88 % din cantitatea totală a cotelor de licitat se distribuie între statele membre în ponderi identice cu ponderea deținută de statul membru vizat din totalul emisiilor verificate în cadrul sistemului comunitar pentru 2005 sau media pentru perioada 2005-2007, alegându-se valoarea cea mai ridicată;

(b) 10 % din cantitatea totală a cotelor de licitat se distribuie între anumite state membre din motive de solidaritate și dezvoltare în cadrul Comunității, ceea ce înseamnă creșterea cantității cotelor pe care statul membru respectiv le scoate la licitație în temeiul literei (a) cu procentele precizate în anexa IIa; și

(c) 2 % din cantitatea totală a cotelor de licitat se distribuie între statele membre ale căror emisii de gaze cu efect de seră în 2005 au fost cu cel puțin 20 % sub emisiile în anul de referință în temeiul Protocolului de la Kyoto. Distribuirea acestui procent între statele membre în cauză este stabilită în anexa IIb.

În sensul literei (a), în cazul statelor membre care nu au participat la sistemul comunitar în 2005, partea aferentă se calculează pe baza datelor verificate privind emisiile acestora în cadrul sistemului comunitar în 2007.

Acolo unde este necesar, procentele menționate la literele (b) și (c) se adaptează în mod proporțional pentru ca distribuția să fie de 10 % și, respectiv, de 2 %.

(3) Statele membre determină destinația veniturilor obținute în urma licitării cotelor. Cel puțin 50 % din veniturile provenite din licitarea cotelor menționată la alineatul (2), inclusiv toate veniturile provenite din licitarea menționată la alineatul (2) literele (b) și (c), sau echivalentul valorii financiare a acestor venituri, ar trebui să fie utilizate în unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:

(a) reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv prin contribuția la Fondul Global pentru Energii Regenerabile și Eficiență Energetică și la Fondul pentru adaptare, declarat operațional de către Conferința de la Poznan privind schimbările climatice (COP 14 și COP/MOP 4), pentru adaptarea la efectele schimbărilor climatice și pentru finanțarea cercetării și dezvoltării, precum și a proiectelor demonstrative în domeniul reducerii emisiilor și al adaptării la efectele schimbărilor climatice, inclusiv participarea la diverse inițiative în cadrul planului strategic în domeniul tehnologiei energetice și al platformelor tehnologice europene;

▼**M4**

(b) dezvoltarea energiilor regenerabile în vederea îndeplinirii angajamentului UE de a genera 20 % din energie din surse regenerabile până în 2020, precum și pentru dezvoltarea altor tehnologii care contribuie la tranziția către o economie fiabilă și durabilă cu emisii scăzute de dioxid de carbon și pentru a crește eficiența energetică cu 20 % până în 2020;

(c) măsuri de evitare a defrișărilor și de creștere a împăduririlor și reîmpăduririlor în țările în curs de dezvoltare care au ratificat acordul internațional privind schimbările climatice; pentru transferul de tehnologie și facilitarea adaptării la efectele adverse ale schimbărilor climatice în aceste țări;

(d) sechestrarea forestieră în Comunitate;

(e) captarea și stocarea geologică a CO_2 în condiții de siguranță pentru mediu, în special a celui provenit de la centralele electrice care produc energie din combustibili fosili solizi și de la o serie de sectoare și subsectoare industriale, inclusiv în țările terțe;

(f) încurajarea trecerii la emisii reduse și la forme de transport public;

(g) finanțarea cercetării și dezvoltării în domeniul eficienței energetice și al tehnologiilor curate în sectoarele aflate sub incidența prezentei directive;

(h) măsuri privind creșterea eficienței energetice și cele privind izolarea termică a locuințelor sau sprijinul financiar acordat pentru soluționarea aspectelor sociale în ceea ce privește gospodăriile cu venituri mici și mijlocii;

(i) acoperirea cheltuielilor administrative legate de gestionarea sistemului comunitar.

Se consideră că statele membre au îndeplinit dispozițiile prezentului alineat în cazul în care acestea au instituit și pun în aplicare politici de sprijin financiar sau fiscal, inclusiv, în special, în țările în curs de dezvoltare, sau politici de reglementare naționale pentru impulsionarea sprijinului financiar, stabilite în scopurile prezentate la primul paragraf și care au o valoare echivalentă cu cel puțin 50 % din veniturile obținute în urma licitării cotelor prevăzute la alineatul (2), inclusiv din toate veniturile obținute din licitațiile menționate la alineatul (2) literele (b) și (c).

Statele membre informează Comisia privind utilizarea veniturilor și privind acțiunile întreprinse în conformitate cu prezentul alineat în rapoartele prezentate în temeiul Deciziei nr. 280/2004/CE.

(4) Până la 30 iunie 2010, Comisia adoptă un regulament privind calendarul, gestionarea și alte aspecte ale licitațiilor, astfel încât acestea să se desfășoare în mod deschis, transparent, armonizat și nediscriminatoriu. În acest scop, procesul ar trebui să fie previzibil, în special în ceea ce privește calendarul și succesiunea licitațiilor, precum și cantitatea estimată de cote puse la dispoziție. ►**M5** În cazul în care o evaluare a sectoarelor industriale individuale, indică faptul că nu este prevăzut un impact semnificativ asupra sectoarelor sau a subsectoarelor expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid carbon, Comisia poate, în circumstanțe excepționale, adapta calendarul pentru perioada menționată la articolul 13 alineatul (1) începând cu 1 ianuarie 2013, astfel încât să se asigure funcționarea corectă a pieței. Comisia aplică o singură adaptare de acest tip pentru un număr maxim de 900 de milioane de certificate. ◄

▼M4

Licitațiile trebuie concepute astfel încât să se garanteze că:

(a) operatorii, în special IMM-urile care intră sub incidența sistemului comunitar, au acces deplin, echitabil și egal;

(b) toți participanții au acces simultan la aceleași informații și participanții nu subminează desfășurarea licitației;

(c) organizarea și participarea la licitații este eficientă din punctul de vedere al costurilor și sunt evitate costurile administrative nejustificate; precum și

(d) se permite accesul la cotele alocate operatorilor cu emisii scăzute.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Pentru fiecare licitație, statele membre prezintă un raport cu privire la punerea în aplicare în mod corespunzător a regulilor de licitare, în special a celor legate de accesul echitabil și deschis, transparența, stabilirea prețului și de aspectele tehnice și operaționale. Rapoartele se înaintează în termen de o lună de la licitația în cauză și se publică pe website-ul Comisiei.

(5) Comisia monitorizează funcționarea pieței europene a carbonului. Comisia înaintează în fiecare an Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea pieței carbonului, care include aspecte privind punerea în aplicare a licitațiilor, lichiditățile și cantitățile tranzacționate. Statele membre asigură transmiterea către Comisie a tuturor informațiilor utile, cu cel puțin două luni înainte de adoptarea raportului de către Comisie, dacă acest lucru este necesar.

Articolul 10a

Norme comunitare tranzitorii privind alocarea de cote cu titlu gratuit

(1) Până la 31 decembrie 2010, Comisia adoptă dispoziții integral armonizate de punere în aplicare pentru o alocare armonizată a cotelor menționate la alineatele (4), (5), (7) și (12), inclusiv orice dispoziții necesare unei aplicări armonizate a alineatului (19).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Măsurile menționate la primul paragraf stabilesc, în măsura posibilului, criteriile de referință *ex ante* la nivel comunitar pentru a se asigura că modalitățile de alocare încurajează tehnici eficiente din punct de vedere al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și al ameliorării randamentului energetic, ținând seama de cele mai eficiente tehnici, de produse de substituție, de procese alternative de producție, de cogenerarea cu un randament ridicat, de recuperarea gazelor reziduale în mod eficient din punct de vedere energetic, de utilizarea biomasei și de captarea și stocarea CO_2 în locurile în care există astfel de instalații, fără să se stimuleze creșterea nivelului emisiilor. Sunt interzise alocările cu titlu gratuit pentru producția de energie electrică, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 10c și a energiei electrice produse din gaze reziduale.

▼M4

Pentru fiecare sector și subsector, în principiu, criteriile de referință sunt calculate mai degrabă pentru produsul finit și nu pentru materiile prime, astfel încât să se maximizeze reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și eficiența energetică pe parcursul fiecărui proces de producție din sectorul sau subsectorul în cauză.

La definirea principiilor de stabilire a criteriilor de referință *ex ante* pentru fiecare sector și subsector, Comisia consultă părțile interesate, inclusiv sectoarele și subsectoarele în cauză.

Din momentul aprobării de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice, care prevede reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră comparabile cu cele ale Comunității, Comisia reexaminează aceste măsuri pentru a se asigura că alocarea cu titlu gratuit este utilizată numai în cazuri pe deplin justificate, având în vedere acordul respectiv.

(2) Pentru definirea principiilor de stabilire a criteriilor de referință pentru fiecare sector sau subsector, punctul de plecare îl reprezintă performanța medie a 10 % dintre cele mai eficiente instalații dintr-un sector sau subsector comunitar între 2007 și 2008. Comisia consultă persoanele interesate, inclusiv sectoarele și subsectoarele vizate.

Pentru stabilirea criteriilor de referință *ex ante*, regulamentele adoptate în temeiul articolelor 14 și 15 prevăd norme armonizate de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor de gaze cu efect de seră care rezultă din procesul de producție.

(3) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (4) și (8) și fără a aduce atingere articolului 10c, se interzice alocarea de cote cu titlu gratuit pentru producătorii de energie electrică, pentru instalațiile de captare de CO_2, conductele de transport de CO_2 sau siturile de stocare a CO_2.

(4) În ceea ce privește producerea de căldură sau răcirea, cotele cu titlu gratuit se alocă pentru sistemele de încălzire centralizată, precum și pentru instalațiile de cogenerare cu randament ridicat, definite de Directiva 2004/8/CE, pentru o cerere justificată din punct de vedere economic. În fiecare an ulterior anului 2013, cantitatea totală a cotelor alocate acestor instalații pentru producția de energie termică se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.

(5) Cantitatea anuală maximă de cote utilizată ca bază pentru calcularea cotelor alocate instalațiilor care nu intră sub incidența alineatului (3) și care nu sunt nou intrate nu depășește suma reprezentată de:

(a) cantitatea totală anuală la nivel comunitar calculată în conformitate cu articolul 9 înmulțită cu ponderea emisiilor provenite de la instalațiile care nu intră sub incidența alineatului (3) din totalul emisiilor medii verificate în perioada 2005-2007 provenite de la instalațiile incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012; și

(b) totalul mediei emisiilor anuale verificate ale instalațiilor în 2005-2007, care au fost incluse în sistemul comunitar doar începând cu 2013 și care nu intră sub incidența alineatului (3), ajustat cu factorul linear menționat la articolul 9.

Dacă este cazul, se aplică un factor de corecție transsectorial uniform.

(6) Statele membre pot, de asemenea, să adopte măsuri financiare în favoarea sectoarelor sau subsectoarelor care sunt considerate a fi expuse unor riscuri semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca

▼M4

urmare a transferării costului dioxidului de carbon în prețul electricității, pentru a compensa aceste costuri și atunci când astfel de măsuri financiare respectă normele aplicabile privind ajutorul de stat și care urmează să fie adoptate în acest domeniu.

Aceste măsuri trebuie să se bazeze pe stabilirea unor criterii de referință *ex ante* pentru emisiile indirecte de CO_2 pe unitatea de producție. Aceste criterii de referință *ex ante* se calculează, într-un sector sau subsector dat, ca fiind produsul dintre consumul de energie electrică pe unitatea de producție corespunzătoare celei mai eficiente tehnologii disponibile și emisiile de CO_2 aferente producției de electricitate relevante la nivel european.

(7) 5 % din cantitatea de cote la nivel comunitar, stabilită în conformitate cu articolele 9 și 9a pentru perioada 2013-2020, constituie o rezervă pentru instalațiile nou intrate, acesta fiind procentul maxim care poate fi alocat instalațiilor nou intrate în conformitate cu normele adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) și, în ceea ce privește normele de aplicare și calendarul, cu articolul 10 alineatul (4), precum și cu dispozițiile de aplicare relevante, statele membre scot la licitație cotele din această rezervă comunitară care nu sunt nici alocate instalațiilor nou intrate, nici utilizate în temeiul alineatului (8), (9) sau (10) din prezentul articol în perioada 2013-2020, ținând seama de cota din rezervă de care au beneficiat instalațiile de pe teritoriul lor.

Cantitățile de cote alocate se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.

Sunt interzise alocările cu titlu gratuit instalațiilor nou intrate pentru producerea de energie electrică.

Până la 31 decembrie 2010, Comisia adoptă norme armonizate privind aplicarea definiției „instalației nou intrate”, în special în raport cu definiția „extinderilor semnificative”.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(8) Până la 31 decembrie 2015, sunt disponibile maximum 300 de milioane de cote din rezerva instalațiilor nou intrate, pentru a contribui la stimularea elaborării și funcționării unui număr de până la 12 proiecte demonstrative comerciale care vizează captarea și stocarea geologică a CO_2 (CSC) sigură din punctul de vedere al mediului, precum și a unor proiecte demonstrative din domeniul tehnologiilor pentru energie din surse regenerabile, desfășurate pe teritoriul Uniunii.

Cotele sunt disponibile pentru a sprijini proiecte demonstrative care prevăd dezvoltarea, în zone cu o amplasare echilibrată din punct de vedere geografic, a unei game ample de tehnologii CSC și de tehnologii inovatoare din domeniul energiei din surse regenerabile care nu sunt încă viabile din punct de vedere comercial. Atribuirea cotelor depinde de evitarea verificată a emisiilor de CO_2.

Proiectele se selectează pe baza unor criterii transparente și obiective, care includ cerințe privind împărtășirea cunoștințelor. Respectivele criterii și măsuri se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 23 alineatul (3) și se fac publice.

▼M4

Se rezervă cote pentru proiectele care îndeplinesc criteriile menționate la paragraful al treilea. Sprijinul pentru aceste proiecte se acordă prin intermediul statelor membre și este completat de o cofinanțare substanțială din partea operatorului instalației. Proiectele respective ar putea, de asemenea, să fie cofinanțate de statele membre în cauză, precum și de alte instrumente. Prin mecanismul prevăzut de prezentul alineat nu este sprijinit niciun proiect care depășește 15 % din totalul cotelor disponibile în acest scop. Aceste cote se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

(9) Lituania, care, în conformitate cu articolul 1 din Protocolul nr. 4 privind centrala nucleară de la Ignalina, anexat la Actul de aderare din 2003, s-a angajat să închidă unitatea 2 a centralei nucleare de la Ignalina până la 31 decembrie 2009, poate solicita, în cazul în care nivelul total verificat al emisiilor Lituaniei în perioada 2013-2015 în cadrul sistemului comunitar depășește totalul cotelor gratuite alocate instalațiilor din Lituania pentru emisiile aferente producției de energie electrică în acea perioadă și trei optimi din cotele ce vor fi licitate de Lituania pentru perioada 2013-2020, cote din rezerva instalațiilor nou intrate pe piață pentru a licita în conformitate cu regulamentul menționat la articolul 10 alineatul (4). Cantitatea maximă de cote este echivalentă cu depășirea nivelului de emisii în acea perioadă, în măsura în care această depășire se datorează creșterilor emisiilor aferente producției de energie electrică, minus orice cantitate cu care alocările din statul membru în cauză în perioada 2008-2012 au depășit emisiile verificate în cadrul sistemului comunitar în Lituania pe parcursul acelei perioade. Orice astfel de cote se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

(10) Orice stat membru a cărui rețea de electricitate este interconectată cu Lituania și care în 2007 a importat mai mult de 15 % din consumul național de energie electrică din Lituania pentru consumul propriu, și în cazul în care nivelul de emisii a crescut datorită investițiilor în noi modalități de generare a energiei electrice, poate aplica, *mutatis mutandis*, dispozițiile alineatului (9) în condițiile prevăzute la acel alineat.

(11) Sub rezerva dispozițiilor articolului 10b, cantitatea de cote alocate cu titlu gratuit în temeiul alineatelor (4)-(7) din prezentul articol în 2013 este de 80 % din cantitatea stabilită în conformitate cu măsurile menționate la alineatul (1). Ulterior, alocarea cu titlu gratuit scade în fiecare an cu aceeași cantitate, până la 30 % alocări gratuite în 2020, cu scopul de a se ajunge la nicio alocare cu titlu gratuit în 2027.

(12) Sub rezerva articolului 10b, în 2013 și în fiecare an ulterior până în 2020, instalațiilor din sectoarele sau subsectoarele expuse la un risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon li se atribuie, în conformitate cu alineatul (1), cote cu titlu gratuit la un nivel de 100 % din cantitatea stabilită în conformitate cu măsurile prevăzute la alineatul (1).

(13) Până la 31 decembrie 2009 și, ulterior, la fiecare cinci ani, după discuții în cadrul Consiliului European, Comisia stabilește o listă a sectoarelor sau subsectoarelor menționate la alineatul (12), pe baza criteriilor menționate la alineatele (14)-(17).

▼M4

În fiecare an Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, să adauge la lista menționată la primul paragraf un sector sau un subsector, în cazul în care se poate demonstra, într-un raport analitic, că sectorul sau subsectorul respectiv întrunește criteriile menționate la alineatele (14)-(17), ca urmare a unei modificări care are un impact semnificativ asupra activităților sectorului sau subsectorului în cauză.

În vederea punerii în aplicare a prezentului articol, Comisia consultă statele membre, sectoarele sau subsectoarele vizate și alți actori implicați.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(14) Pentru a stabili sectoarele sau subsectoarele menționate la alineatul (12), Comisia evaluează, la nivel comunitar, măsura în care sectorul sau subsectorul în cauză poate, la nivelul relevant de clasificare, transfera costul direct al cotelor solicitate și costurile indirecte provenite din creșterea prețurilor la energie electrică ca urmare a aplicării prezentei directive în prețul produselor, fără a pierde o parte semnificativă a cotei de piață în favoarea instalațiilor mai puțin eficiente din punct de vedere al emisiilor de carbon, situate în afara Comunității. Aceste evaluări trebuie să se bazeze pe un preț mediu al carbonului, în conformitate cu evaluarea de impact realizată de Comisie, care însoțește pachetul pentru punerea în aplicare a obiectivelor UE privind schimbările climatice și energia din surse regenerabile pentru anul 2020 și, în eventualitatea în care acestea sunt disponibile, cu datele privind activitatea comercială, producția și valoarea adăugată din ultimii trei ani referitoare la fiecare sector sau subsector.

(15) Se consideră că un sector sau un subsector este expus unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) totalul costurilor suplimentare directe sau indirecte provocate de aplicarea prezentei directive ar duce la o creștere substanțială a costurilor de producție, calculată ca procent din valoarea adăugată brută, de cel puțin 5 %; și

(b) intensitatea schimburilor comerciale cu țări terțe definită ca raport între valoarea totală a exporturilor către țări terțe plus valoarea importurilor din țări terțe și mărimea totală a pieței comunitare (cifra de afaceri anuală plus totalul importurilor din țări terțe) este mai mare de 10 %.

(16) Fără a aduce atingere alineatului (15), se consideră că un sector sau un subsector este expus unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în cazul în care:

(a) totalul costurilor suplimentare directe sau indirecte provocate de implementarea prezentei directive ar duce la o creștere foarte importantă a costurilor de producție, calculată ca procent din valoarea adăugată brută, de cel puțin 30 %; sau

(b) intensitatea schimburilor comerciale cu țări terțe definită ca raport între valoarea totală a exporturilor către țări terțe plus valoarea importurilor din țări terțe și mărimea totală a pieței comunitare (cifra de afaceri anuală plus totalul importurilor din țări terțe) este mai mare de 30 %.

(17) Lista menționată la alineatul (13) poate fi completată după finalizarea unei evaluări calitative, ținând seama, în momentul în care datele relevante sunt disponibile, de criteriile următoare:

▼M4

(a) măsura în care instalațiile individuale din sectorul și/sau subsectorul vizat au posibilitatea de a reduce nivelurile emisiilor sau consumul de electricitate, inclusiv, după caz, creșterea costurilor de producție la care ar putea conduce investiția aferentă, de exemplu pe baza celor mai eficiente tehnici;

(b) caracteristicile actuale și planificate ale pieței, inclusiv atunci când expunerea comercială sau ratele de creștere a costurilor directe și indirecte se apropie de unul din pragurile menționate la alineatul (16);

(c) marjele de profit, care pot servi drept indicator potențial pentru investițiile pe termen lung și/sau pentru deciziile de relocalizare.

(18) Lista sectoarelor sau subsectoarelor menționate la alineatul (13) se stabilește luând în considerare, atunci când sunt disponibile date relevante, următoarelor aspecte:

(a) măsura în care țările terțe care reprezintă o pondere decisivă a producției globale în sectoarele sau subsectoarele considerate ca fiind expuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon se angajează ferm să reducă emisiile de gaze cu efect de seră în sectoarele sau subsectoarele relevante într-o măsură comparabilă cu Comunitatea și în același interval de timp; precum și

(b) măsura în care eficiența în ce privește emisiile de carbon a instalațiilor situate în respectivele țări este comparabilă cu cea înregistrată în Comunitate.

(19) Se interzice alocarea de cote cu titlu gratuit unei instalații care și-a încetat activitatea, cu excepția cazului în care operatorul demonstrează autorității competente că instalația respectivă își va relua producția într-un interval de timp definit și rezonabil. Se consideră că și-au încetat activitatea instalațiile al căror permis de emisie de gaze cu efect de seră a expirat sau a fost retras și instalațiile în cazul cărora funcționarea sau reluarea funcționării este tehnic imposibilă.

(20) În cadrul măsurilor adoptate în temeiul alineatului (1), Comisia include măsuri destinate definirii instalațiilor care își încetează parțial activitatea sau își reduc în mod semnificativ capacitatea și măsuri destinate adaptării, în mod adecvat, a nivelului de alocări gratuite care le corespund.

Articolul 10b

Măsuri de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie în cazul relocării emisiilor de dioxid de carbon

(1) Ținând seama de rezultatul negocierilor internaționale și de măsura în care acestea generează reduceri globale ale emisiilor de gaze cu efect de seră, și în urma consultării tuturor partenerilor sociali interesați, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 30 iunie 2010, un raport analitic de evaluare a situației sectoarelor sau subsectoarelor mari consumatoare de energie care sunt considerate a fi expuse unor riscuri semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Acest raport este însoțit de propuneri adecvate, care pot include:

(a) adaptarea ponderii cotelor primite cu titlu gratuit de sectoarele sau subsectoarele respective în temeiul articolului 10a;

(b) includerea în sistemul comunitar a importatorilor de produse fabricate de sectoarele sau de subsectoarele stabilite în conformitate cu articolul 10a;

▼M4

(c) evaluarea impactului relocării emisiilor de dioxid de carbon asupra securității energetice a statelor membre, în special acolo unde conexiunile electrice cu restul Uniunii Europene sunt insuficiente și acolo unde există conexiuni electrice cu țările terțe, precum și măsuri adecvate în această privință.

Atunci când se stabilesc măsurile adecvate se ține seama și de toate acordurile sectoriale obligatorii care duc la reduceri globale ale emisiilor de gaze cu efect de seră de amploarea necesară pentru a combate eficient schimbările climatice, acorduri care pot fi monitorizate, verificate și care pot face obiectul unor mecanisme obligatorii de garantare a aplicării.

(2) Comisia evaluează până la 31 martie 2011 dacă deciziile adoptate cu privire la proporția de cote primite cu titlu gratuit de sectoare sau subsectoare în conformitate cu alineatul (1), inclusiv efectul stabilirii criteriilor de referință *ex ante* în conformitate cu articolul 10a alineatul (2), pot afecta în mod semnificativ cantitatea de cote care va fi licitată în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b), în comparație cu un scenariu care prevede o licitație completă pentru toate sectoarele în 2020. Comisia prezintă, dacă este cazul, propuneri adecvate Parlamentului European și Consiliului, luând în considerare efectele posibile ale respectivelor propuneri din punct de vedere al distribuției.

Articolul 10c

Optarea pentru alocări tranzitorii cu titlu gratuit în scopul modernizării producției de energie electrică

(1) Prin derogare de la articolul 10a alineatele (1)-(5), statele membre pot să prevadă alocări tranzitorii cu titlu gratuit în cazul instalațiilor pentru producția de energie electrică care funcționează până la 31 decembrie 2008 sau pentru instalațiile pentru producția de energie electrică pentru care procesul de investiție a fost inițiat până la aceeași dată, în cazul în care este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:

(a) în 2007, rețeaua națională de energie electrică nu era conectată direct sau indirect la rețeaua/sistemul interconectat exploatat(ă) de Uniunea pentru coordonarea transmiterii de energie electrică (UCTE);

(b) în 2007, rețeaua națională de energie electrică a fost conectată direct sau indirect la rețeaua exploatată de Uniunea pentru Coordonarea transmiterii de energie electrică (UCTE) doar printr-o singură linie cu o capacitate de mai puțin de 400 MW; sau

(c) în 2006, peste 30 % din energia electrică a fost produsă din combustibili fosili și PIB pe cap de locuitor nu a depășit 50 % din PIB mediu pe cap de locuitor la prețurile pieței din Comunitate.

Statul membru în cauză prezintă Comisiei un plan național care prevede investiții pentru modernizarea infrastructurii și tehnologii ecologice. Planul național prevede, de asemenea, diversificarea mixului energetic și a surselor de aprovizionare cu o valoare echivalentă, în măsura posibilului, cu cea a valorii de piață a alocărilor cu titlu gratuit în ceea ce privește investițiile planificate, ținând cont în același timp de necesitatea de a limita cât mai mult posibil creșterile de preț direct legate de acestea. Respectivul stat membru prezintă Comisiei, în fiecare an, un raport privind investițiile destinate modernizării infrastructurii și tehnologiilor ecologice. Pot fi luate în considerare în acest sens investițiile realizate de la 25 iunie 2009.

▼M4

(2) Alocările tranzitorii cu titlu gratuit sunt deduse din cantitatea de cote pe care altfel statul membru în cauză le-ar scoate la licitație în conformitate cu articolul 10 alineatul (2). În 2013, totalul alocărilor tranzitorii cu titlu gratuit nu va depăși 70 % din media emisiilor anuale verificate în perioada 2005-2007 ale acestor producători de energie electrică pentru valoarea care corespunde consumului național final brut al statului membru în cauză și va scădea treptat, până la eliminarea totală a alocării gratuite în 2020. În cazul statelor membre care nu au participat la sistemul comunitar în 2005, emisiile relevante se calculează pe baza datelor verificate privind emisiile acestora în cadrul sistemului comunitar în 2007.

Statul membru în cauză poate să prevadă ca operatorul instalației respective poate utiliza cotele alocate în conformitate cu prezentul articol numai pentru restituirea cotelor în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) în legătură cu emisiile aceleiași instalații în cursul anului pentru care sunt alocate cotele.

(3) Alocările pentru operatori au la bază alocările efectuate în temeiul emisiilor verificate înregistrate în perioada 2005-2007 sau un criteriu de referință *ex ante* privind eficiența bazată pe media ponderată a nivelurilor de emisii aferente celei mai eficiente producții de energie electrică din punctul de vedere al emisiilor de gaze cu efect de seră acoperită de sistemul comunitar pentru instalațiile care utilizează diferiți combustibili. Ponderea poate reflecta ponderile diferiților combustibili în cadrul producției de energie electrică din statul membru în cauză. În conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2), Comisia adoptă ghiduri pentru a garanta că metodologia de alocare evită denaturarea nejustificată a concurenței și reduce la minim impactul negativ asupra stimulentelor în direcția reducerii emisiilor.

(4) Orice stat membru care aplică prezentul articol solicită producătorilor de energie electrică și operatorilor de rețele care beneficiază de cote cu titlu gratuit să prezinte un raport anual cu privire la punerea în practică a investițiilor menționate în cadrul planului național. Statele membre transmit Comisiei rapoarte în acest sens și fac publice rapoartele în cauză.

(5) Orice stat membru care intenționează să aloce cote în temeiul prezentului articol prezintă Comisiei, până la 30 septembrie 2011, o cerere care cuprinde metodologia de alocare propusă și alocările individuale. Cererea cuprinde:

(a) dovada că statul membru îndeplinește cel puțin una dintre condițiile de la alineatul (1);

(b) o listă a instalațiilor incluse în cerere și valoarea cotelor de alocat fiecărei instalații, în conformitate cu alineatul (3) și cu orientările Comisiei;

(c) planul național prevăzut la alineatul (1) al doilea paragraf;

(d) dispoziții de monitorizare și de aplicare în legătură cu investițiile planificate în conformitate cu planul național;

▼M4

(e) informații care să arate că alocările nu creează o denaturare nejustificată a concurenței.

(6) Comisia evaluează cererea ținând seama de elementele menționate la alineatul (5) și poate respinge cererea, sau orice element din aceasta, în termen de șase luni de la primirea informațiilor relevante.

(7) Cu doi ani înainte de sfârșitul perioadei în cursul căreia un stat membru poate oferi alocări tranzitorii cu titlu gratuit pentru instalații pentru producția de energie electrică care funcționează până la 31 decembrie 2008, Comisia evaluează progresele înregistrate în aplicarea planului național. În cazul în care Comisia consideră, la cererea statului membru în cauză, că este nevoie de o eventuală prelungire a perioadei respective, poate prezenta Parlamentului European și Consiliului propuneri adecvate, inclusiv condițiile care ar trebui să fie îndeplinite în cazul prelungirii perioadei respective.

Articolul 11

Măsuri naționale de punere în aplicare

(1) Fiecare stat membru publică și prezintă Comisiei, până la 30 septembrie 2011, lista instalațiilor de pe teritoriul său care intră sub incidența prezentei directive, precum și cotele gratuite alocate fiecărei instalații de pe teritoriul său, calculate în conformitate cu normele menționate la articolul 10a alineatul (1) și la articolul 10c.

(2) Până la data de 28 februarie a fiecărui an, autoritățile competente emit cantitatea de cote care trebuie alocate pentru anul respectiv, calculată în conformitate cu articolele 10, 10a și 10c.

(3) Statele membre nu pot aloca cote cu titlu gratuit în temeiul alineatului (2) instalațiilor a căror înscriere în lista menționată la alineatul (1) a fost respinsă de către Comisie.

▼M2

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII APLICABILE AVIAȚIEI ȘI INSTALAȚIILOR STAȚIONARE

▼M4

Articolul 11a

Utilizarea de CER și de ERU rezultate din activități de proiect în cadrul sistemului comunitar anterior intrării în vigoare a unui acord internațional privind schimbările climatice

(1) Alineatele (2)-(7) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere aplicării articolului 28 alineatele (3) și (4).

(2) În măsura în care nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012 sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), operatorii pot solicita autorității competente să le aloce cote valabile începând cu 2013 în schimbul CER și ERU aferente unor reduceri de emisii realizate până în 2012 în cadrul tipurilor de proiecte eligibile pentru utilizare în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012.

▼M4

Până la 31 martie 2015, autoritatea competentă efectuează aceste schimburi la cerere.

(3) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER și ERU rezultate din proiecte înregistrate înainte de 2013 și care au fost alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor cote valabile din 2013.

Primul paragraf se aplică CER și ERU pentru toate tipurile de proiect care au fost eligibile pentru utilizare în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012.

(4) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor cote provenind din proiecte noi lansate începând cu 2013 în țările cel mai puțin dezvoltate.

Primul paragraf se aplică CER pentru toate tipurile de proiect care au fost eligibile pentru a fi utilizate în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012, până la încheierea unui acord în acest sens între țările respective și Comunitate sau până în 2020, luându-se în considerare data cea mai apropiată dintre acestea două.

(5) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8) și în eventualitatea în care negocierile pentru un acord internațional privind schimbările climatice nu se încheie până la 31 decembrie 2009, creditele provenind din proiecte sau alte activități de reducere a emisiilor pot fi utilizate în sistemul comunitar în conformitate cu acordurile încheiate cu țări terțe în care se precizează nivelurile de utilizare. În conformitate cu aceste acorduri, operatorii pot utiliza creditele din activitățile de proiect desfășurate în țări terțe pentru a-și respecta obligațiile care le revin în cadrul sistemului comunitar.

(6) Acordurile menționate la alineatul (5) prevăd utilizarea în sistemul comunitar a creditelor provenind din tipurile de proiecte care au fost eligibile pentru utilizare în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012, inclusiv din tehnologii legate de energiile din surse regenerabile sau de eficiența energetică, care promovează transferul tehnologic și dezvoltarea durabilă. De asemenea, acordurile respective prevăd utilizarea unor credite provenind din proiecte în care valoarea de referință utilizată este inferioară nivelului prevăzut pentru alocarea cu titlu gratuit în temeiul măsurilor menționate la articolul 10a sau inferioară nivelurilor prevăzute de legislația comunitară.

(7) Începând cu 1 ianuarie 2013, din momentul încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice, sunt acceptate în sistemul comunitar numai creditele din proiecte provenind din țări terțe care au ratificat acordul respectiv.

▼M4

(8) Toți operatorii existenți sunt autorizați să utilizeze credite în perioada 2008-2020 fie până la cuantumul autorizat în perioada 2008-2012, fie până la un cuantum echivalent cu un procentaj, stabilit la cel puțin 11 %, din alocarea corespunzătoare perioadei 2008-2012, luându-se în considerare cuantumul cel mai ridicat.

Operatorii se autorizează să utilizeze credite care depășesc procentul de 11 % prevăzut la primul paragraf, până la un cuantum stabilit astfel încât cotele gratuite în perioada 2008-2012 combinate cu totalul creditelor de proiect acordate să fie egale cu un anumit procent din emisiile lor verificate în perioada 2005-2007.

Instalațiile nou intrate, inclusiv instalațiile nou intrate în perioada 2008-2012 cărora nu li s-au acordat nici cote gratuite, nici dreptul de a utiliza CER și ERU în perioada 2008-2012 și sectoarele noi sunt autorizate să utilizeze credite până la un cuantum echivalent cu un procent, stabilit la cel puțin 4,5 %, din emisiile lor verificate în perioada 2013-2020. Operatorii din domeniul aviației sunt autorizați să utilizeze credite până la un cuantum echivalent cu un procent, stabilit la cel puțin 1,5 %, din emisiile lor verificate în perioada 2013-2020.

Se adoptă măsuri care să specifice procentele exacte care se aplică în conformitate cu primul, al doilea și al treilea paragraf. Cel puțin o treime din cuantumul suplimentar care urmează să fie distribuit operatorilor existenți în plus față de primul procent menționat la primul paragraf se distribuie operatorilor care au avut nivelul mediu cel mai scăzut de cote cu titlu gratuit combinate cu credite de proiect utilizate în perioada 2008-2012.

Măsurile respective asigură ca utilizarea totală a creditelor alocate să nu depășească 50 % din reducerile de la nivelul Comunității sub nivelurile din 2005 ale sectoarelor existente în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2020 și 50 % din reducerile de la nivelul Comunității sub nivelurile din 2005 ale sectoarelor noi și aviației din perioada de la data includerii acestora în sistemul comunitar până în 2020.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(9) De la 1 ianuarie 2013, se pot aplica măsuri de restricționare a utilizării unor credite specifice provenind din proiecte.

Măsurile respective stabilesc, de asemenea, data de la care utilizarea creditelor în temeiul alineatelor (1)-(4) se face în conformitate cu măsurile respective. Data menționată este de cel puțin șase luni de la adoptarea măsurilor sau de cel mult trei ani de la adoptarea acestora.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3). Comisia ia în considerare posibilitatea de a prezenta comitetului un proiect al măsurilor propuse, în cazul în care un stat membru solicită acest lucru.

▼M1

Articolul 11b

Activități bazate pe proiecte

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru ca nivelurile de referință, definite de deciziile ulterioare adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului Kyoto, stabilite pentru activitățile bazate pe proiecte care sunt întreprinse în țările care au semnat un tratat de aderare la Uniune, să fie perfect compatibile cu acquis-ul comunitar, inclusiv cu derogările provizorii prevăzute de tratatul de aderare menționat anterior.

▼M4

Comunitatea și statele sale membre autorizează activități de proiect numai în cazul în care toți participanții la proiect își au sediul fie într-o țară care a încheiat acordul internațional referitor la aceste proiecte, fie într-o țară sau unitate administrativă subfederală sau regională legată de sistemul comunitar în temeiul articolului 25.

▼M1

(2) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (3) și (4), statele membre, în care activitățile bazate pe proiecte sunt puse în aplicare, urmăresc ca nici o URE sau REC să nu fie eliberată pentru o reducere sau o limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră ale ►M2 activităților ◄ care intră sub incidența prezentei directive.

(3) Până la 31 decembrie 2012, pentru activitățile bazate pe proiecte IJ și MDP care reduc sau limitează în mod direct emisiile unei instalații care intră în sfera de aplicare a prezentei directive, nu pot fi eliberate URE sau REC decât în cazul în care un număr egal de cote este anulat de operatorul instalației în cauză.

(4) Pană la 31 decembrie 2012, pentru activitățile bazate pe proiecte IJ și MDP care reduc sau limitează în mod indirect emisiile unei instalații care intră în sfera de aplicare a prezentei directive, nu pot fi eliberate URE sau REC decât în cazul în care un număr egal de cote este anulat în registrul național al statului membru de origine al URE sau al REC.

(5) Statul membru care permite entităților private sau publice să participe la activități bazate pe proiecte rămâne responsabil de îndeplinirea obligațiilor sale care îi revin în temeiul CCONUSC și a Protocolului de la Kyoto și garantează că această participare este compatibilă cu orientările, modalitățile și procedurile aplicabile adoptate în temeiul CCONUSC sau a Protocolului de la Kyoto.

(6) În cazul activităților bazate pe proiecte de producere de energie hidroelectrică cu o capacitate de producție care depășește 20 MW, statele membre se asigură, atunci când aprobă asemenea activități bazate pe proiecte, ca orientările și criteriile internaționale aplicabile, inclusiv cele conținute în raportul final din 2000 al Comisiei Mondiale a Barajelor „Baraje și dezvoltare: un nou cadru pentru luarea de decizii”, să fie respectate pe durata punerii în aplicare a unor asemenea activități bazate pe proiecte.

▼M3

(7) Dispozițiile privind punerea în aplicare a alineatelor (3) și (4), în special în ceea ce privește evitarea dublei contabilizări, sunt adoptate de către Comisie în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2). Comisia adoptă dispoziții pentru punerea în aplicare a alineatului (5) al prezentului articol atunci când partea gazdă îndeplinește toate cerințele de eligibilitate pentru activitățile bazate pe proiecte AC. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

▼B

Articolul 12

Transferul, restituirea și anularea cotelor

(1) Statele membre garantează posibilitatea transferării cotelor între:

(a) persoane din cadrul Comunității;

(b) persoane din cadrul Comunității și persoane din țări terțe, în cazul în care astfel de cote sunt recunoscute în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25, fără alte restricții decât cele din prezenta directivă sau cele adoptate în temeiul acesteia.

▼M4

(1a) Până la 31 decembrie 2010, Comisia verifică dacă piața cotelor de emisie este suficient protejată de utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și de manipulările pieței și, după caz, prezintă propuneri care să asigure protecția necesară. Dispozițiile relevante ale Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (market abuse) ([1]) pot fi utilizate, cu adaptările adecvate necesare aplicării în domeniul comerțului cu produse de bază.

▼B

(2) Statele membre garantează recunoașterea cotelor emise de o autoritate competentă din alt stat membru în scopul ►M2 îndeplinirii de către operatorul de aeronave a obligațiilor prevăzute la alineatul (2a) sau ◄ îndeplinirii de către operatorul în cauză a obligațiilor prevăzute la alineatul (3).

▼M2

(2a) Statele membre de administrare se asigură că, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, fiecare operator de aeronave restituie un număr de cote egal cu totalitatea emisiilor din decursul anului calendaristic precedent care provin din activitățile de aviație menționate în anexa I pentru care este considerat operator de aeronave, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolul 15. Statele membre se asigură că, ulterior, cotele restituite în temeiul prezentului alineat sunt anulate.

(3) Statele membre se asigură că, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, operatorul fiecărei instalații restituie un număr de cote, altele decât cotele eliberate în temeiul capitolului II, egal cu totalul emisiilor instalației în cauză pe parcursul anului calendaristic anterior, conform verificării efectuate în conformitate cu articolul 15, și că acestea sunt ulterior anulate.

([1]) JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

▼M4

(3a) Obligația de a restitui cotele nu se aplică în ceea ce privește emisiile care, conform verificărilor, sunt captate și transportate în vederea stocării permanente într-o instalație care dispune de un permis în vigoare, în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon ([1]).

▼B

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta anularea cotelor în orice moment, la cererea persoanei care le deține.

▼M4

(5) Alineatele (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere articolului 10c.

Articolul 13

Valabilitatea cotelor

(1) Cotele emise începând cu 1 ianuarie 2013 sunt valabile pentru emisiile produse în cursul unei perioade de opt ani care începe la 1 ianuarie 2013.

(2) După patru luni de la începutul fiecărei perioade menționate la alineatul (1), cotele care nu mai sunt valabile și care nu au fost restituite și anulate în conformitate cu articolul 12 sunt anulate de către autoritatea competentă.

▼M7

Statele membre eliberează persoanelor certificate pentru perioada curentă care să înlocuiască orice certificate deținute de acestea care sunt anulate în conformitate cu primul paragraf. În mod similar, certificatele păstrate în rezerva pentru stabilitatea pieței care nu mai sunt valabile se înlocuiesc cu certificate care sunt valabile pentru perioada curentă.

▼M4

Articolul 14

Monitorizarea și raportarea emisiilor

(1) Până la 31 decembrie 2011, Comisia adoptă un regulament privind monitorizarea și raportarea emisiilor și, după caz, a datelor aferente activităților enumerate în anexa I și privind monitorizarea și raportarea datelor tonă-kilometru în scopul unei puneri în aplicare în temeiul articolului 3e sau 3f, regulament care se bazează pe principiile de reglementare a monitorizării și raportării stabilite în anexa IV și precizează potențialul de încălzire globală al fiecărui gaz cu efect de seră în cadrul cerințelor privind monitorizarea și raportarea emisiilor pentru tipul respectiv de gaz.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(2) Regulamentul menționat la alineatul (1) ține seama de datele științifice cele mai exacte și actualizate care sunt disponibile, în special de datele IPCC, și poate include, de asemenea, dispoziții care îi obligă pe operatori să raporteze emisiile aferente producerii de bunuri fabricate de industriile mari consumatoare de energie care pot fi expuse concurenței internaționale. De asemenea, regulamentul în cauză poate să prevadă verificarea independentă a acestor informații.

([1]) JO L 140, 5.6.2009, p. 114.

▼M4

Aceste cerințe pot include raportarea emisiilor provenite din producerea de energie electrică aflate sub incidența sistemului comunitar și legate de producerea unor astfel de bunuri.

(3) Statele membre se asigură că fiecare operator al unei instalații sau un operator de aeronave monitorizează și raportează autorității competente emisiile instalației în cauză produse pe parcursul fiecărui an calendaristic sau, de la 1 ianuarie 2010, ale aeronavei al cărui operator este, după încheierea anului respectiv, în conformitate cu regulamentul menționat la alineatul (1).

(4) Regulamentul menționat la alineatul (1) poate include cerințe cu privire la utilizarea unor sisteme automate și a unor formate de schimb de date pentru a armoniza comunicarea dintre operator, verificator și autoritățile competente în ceea ce privește planul de monitorizare, raportul anual privind emisiile și activitățile de verificare.

▼M2

Articolul 15

▼M4

Verificare și acreditare

▼M2

Statele membre se asigură că rapoartele prezentate de operatori și de operatorii de aeronave în temeiul articolului 14 alineatul (3) sunt verificate în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa V și cu orice norme detaliate adoptate de Comisie în conformitate cu prezentul articol și că autoritatea competentă este informată în acest sens.

Statele membre se asigură că un operator sau un operator de aeronave al cărui raport nu a fost considerat satisfăcător în urma verificării efectuate în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa V și cu orice norme detaliate adoptate de Comisie în conformitate cu prezentul articol până la data de 31 martie a fiecărui an pentru emisiile din anul anterior nu mai poate transfera cote decât după ce un raport al operatorului sau al operatorului de aeronave în cauză este declarat satisfăcător în urma verificării.

Comisia poate adopta norme detaliate privind verificarea rapoartelor prezentate de operatorii de aeronave în temeiul articolului 14 alineatul (3) și a cererilor depuse în temeiul articolelor 3e și 3f, inclusiv privind procedurile de verificare care trebuie folosite de verificatori, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).

▼M4

Până la 31 decembrie 2011, Comisia adoptă un regulament privind verificarea rapoartelor referitoare la emisii pe baza principiilor menționate în anexa V și privind acreditarea și supravegherea verificatorilor, precizând condițiile de acreditare și retragere a acreditărilor, precum și de recunoaștere reciprocă și evaluare colegială a organismelor de acreditare, după caz.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale din prezenta directivă prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

▼M4

Articolul 15a

Dezvăluirea informațiilor și secretul profesional

Statele membre și Comisia se asigură că toate deciziile și rapoartele referitoare la cantitatea și alocarea cotelor și la monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor sunt dezvăluite imediat, în mod organizat, astfel încât să se garanteze accesul nediscriminatoriu la aceste informații.

Informațiile care fac obiectul secretului profesional nu pot fi dezvăluite niciunei alte persoane sau autorități, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut de actele cu putere de lege și de normele administrative în vigoare.

▼B

Articolul 16

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile în cazul în care sunt încălcate dispozițiile de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestor norme. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei ►M2 —————— ◄ precum și, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

▼M2

(2) Statele membre asigură publicarea numelor operatorilor și ale operatorilor de aeronave care încalcă cerințele privind restituirea unui număr suficient de cote în temeiul prezentei directive.

(3) Statele membre se asigură că oricărui operator sau operator de aeronave care nu restituie, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, cote suficiente pentru a-și acoperi emisiile din anul anterior i se aplică o penalitate pentru exces de emisii. Penalitatea pentru exces de emisii este de 100 EUR pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care operatorul sau operatorul de aeronave nu a restituit cotele. Plata penalității pentru exces de emisii nu exonerează operatorul sau operatorul de aeronave de obligația de a restitui un număr de cote egal cu depășirea respectivă de emisii, la restituirea cotelor pentru următorul an calendaristic.

▼M4

(4) Amenda pentru depășirea nivelului de emisii aferent cotelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 crește în conformitate cu indicele european al prețurilor de consum.

▼M2

(5) În cazul în care un operator de aeronave nu respectă cerințele prezentei directive și nu s-a putut asigura respectarea acestor cerințe prin alte măsuri de punere în executare, statul său membru de administrare poate solicita Comisiei să decidă impunerea unei interdicții de operare operatorului de aeronave respectiv.

(6) Orice cerere a unui stat membru de administrare în conformitate cu alineatul (5) include:

(a) dovada neîndeplinirii de către operatorul de aeronave a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei directive;

▼M2

(b) detalii privind măsurile de punere în executare întreprinse de către statul membru respectiv;

(c) o justificare a impunerii interdicției de operare la nivel comunitar; precum și

(d) o recomandare privind domeniul de aplicare al unei interdicții de operare la nivel comunitar și orice condiții care ar trebui să se aplice.

(7) În cazurile în care solicitările menționate la alineatul (5) sunt adresate Comisiei, Comisia informează celelalte state membre prin intermediul reprezentanților lor în comitetul menționat la articolul 23 alineatul (1) în conformitate cu procedurile prevăzute în regulamentul de procedură al comitetului.

(8) Adoptarea unei decizii ca urmare a unei cereri în temeiul alineatului (5) este precedată, după caz și dacă este posibil, de consultări cu autoritățile responsabile de supravegherea reglementară a operatorului de aeronave în cauză. În măsura posibilului, consultările sunt organizate în comun de către Comisie și statele membre.

(9) Atunci când Comisia analizează dacă să adopte o decizie ca urmare a unei cereri în temeiul alineatului (5), aceasta comunică operatorului de aeronave în cauză elementele de fapt esențiale și considerentele care au stat la baza deciziei sale. Operatorului de aeronave în cauză i se dă posibilitatea de a prezenta Comisiei observații în scris, în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării.

(10) La solicitarea unui stat membru, Comisia poate adopta o decizie de impunere a unei interdicții de operare operatorului de aeronave în cauză, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).

(11) Fiecare stat membru pune în aplicare pe teritoriul propriu toate deciziile adoptate în temeiul alineatului (10). Acestea informează Comisia cu privire la toate măsurile întreprinse pentru punerea în aplicare a deciziilor respective.

(12) Atunci când este cazul, se stabilesc norme detaliate cu privire la procedurile menționate la prezentul articol. Respectivele măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

▼M1

Articolul 17

Accesul la informații

În conformitate cu Directiva 2003/4/CE, se pun la dispoziția publicului deciziile privind alocarea de cote, informațiile privind activitățile bazate pe proiecte la care un stat membru participă sau permite entităților publice sau private să participe și rapoartele privind emisiile cerute în conformitate cu permisul de emisii de gaze cu efect de seră și care sunt deținute de autoritatea competentă.

▼B

Articolul 18

Autoritatea competentă

Statele membre iau măsurile administrative adecvate, inclusiv desemnarea autorității sau a autorităților competente adecvate, pentru aplicarea normelor prevăzute de prezenta directivă. În cazul în care sunt desemnate mai multe autorități competente, activitatea acestor autorități întreprinsă în conformitate cu prezenta directivă trebuie coordonată.

▼M1

Statele membre asigură în special coordonarea între interlocutorul lor desemnat pentru aprobarea activităților bazate pe proiecte în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Protocolul de la Kyoto și autoritatea lor națională desemnată pentru punerea în aplicare a articolului 12 din Protocolul de la Kyoto, care sunt desemnate în conformitate cu deciziile ulterioare adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto.

▼M2

Articolul 18a

Statul membru de administrare

(1) Pentru un operator de aeronave, statul membru de administrare este:

(a) în cazul unui operator de aeronave cu o licență de operare valabilă, acordată de un stat membru în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 2407/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind licențele transportatorilor aerieni [1], statul membru care a acordat licența de operare operatorului în cauză; și

(b) în toate celelalte cazuri, statul membru cu cele mai multe emisii estimate atribuite aviației, provenite de la zborurile efectuate de operatorul de aeronave respectiv în anul de referință.

(2) În cazul în care, în primii doi ani ai oricăreia dintre perioadele menționate la articolul 3c, niciuna dintre emisiile din aviație rezultate din zborurile efectuate de către un operator de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol nu se atribuie statului său membru de administrare, operatorul de aeronave este transferat unui alt stat membru de administrare pentru perioada următoare. Noul stat membru de administrare este statul membru cu cantitatea cea mai mare de emisii estimate atribuite aviației provenind din zborurile efectuate de către respectivul operator de aeronave în cursul primilor doi ani ai perioadei anterioare.

(3) Pe baza celor mai fiabile informații disponibile, Comisia:

(a) publică, înainte de 1 februarie 2009, o listă a operatorilor de aeronave care au efectuat o activitate de aviație menționată în anexa I la 1 ianuarie 2006 sau după această dată, specificând statul membru de administrare pentru fiecare operator de aeronave, în conformitate cu alineatul (1); și

(b) actualizează această listă, înainte de data de 1 februarie a fiecărui an ulterior, pentru a include operatorii de aeronave care au întreprins ulterior o activitate de aviație menționată în anexa I.

[1] JO L 240, 24.8.1992, p. 1.

▼M2

(4) În conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2), Comisia poate elabora orientări privind administrarea operatorilor de aeronave, în temeiul prezentei directive, de către statele membre de administrare.

(5) În sensul alineatului (1), „an de referință” înseamnă, în ceea ce privește un operator de aeronave care a început să își desfășoare activitatea în Comunitate după 1 ianuarie 2006, primul an calendaristic de funcționare; în toate celelalte cazuri, înseamnă anul calendaristic care a început la 1 ianuarie 2006.

Articolul 18b

Asistență din partea Eurocontrol

Pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3c alineatul (4) și articolului 18a, Comisia poate solicita asistența Eurocontrol sau a unei alte organizații relevante și poate încheia, în acest scop, orice acorduri corespunzătoare cu organizațiile în cauză.

▼B

Articolul 19

Registre

▼M4

(1) Cotele emise începând cu 1 ianuarie 2012 sunt înregistrate în registrul comunitar în vederea executării proceselor referitoare la menținerea conturilor de depozit deschise în statul membru și la alocarea, restituirea și anularea cotelor în conformitate cu regulamentul menționat la alineatul (3).

Fiecare stat membru trebuie să fie în măsură să realizeze executarea operațiilor autorizate în temeiul UNFCCC sau al Protocolului de la Kyoto.

▼B

(2) Orice persoană poate deține cote. Registrul este accesibil publicului și conține evidențe separate în care sunt menționate cotele deținute de fiecare persoană pentru care sau de la care sunt emise sau transferate cote.

▼M3

(3) Pentru punerea în executare a prezentei directive, Comisia adoptă un regulament privind un sistem standardizat și securizat de registre sub formă de baze de date electronice standardizate care conțin elemente de date comune folosite la urmărirea emiterii, deținerii, transferului și anulării cotelor, pentru a asigura accesul publicului și confidențialitatea în mod corespunzător și pentru a garanta că nu se efectuează transferuri incompatibile cu obligațiile care decurg din Protocolul de la Kyoto. Regulamentul respectiv include, de asemenea, dispoziții privind utilizarea și identificarea URE și REC în sistemul comunitar și monitorizarea nivelului unei astfel de utilizări. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

▼M4

(4) Regulamentul menționat la alineatul (3) prevede modalitățile adecvate pentru ca registrul comunitar să poată efectua tranzacții și alte operațiuni necesare pentru aplicarea procedurilor menționate la articolul 25 alineatul (1b). Regulamentul în cauză include, de asemenea, procesele legate de gestionarea schimbării și incidentelor în cadrul registrului comunitar, în ceea ce privește chestiunile menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Acesta prevede modalitățile adecvate prin care registrul comunitar să asigure că inițiativele statelor membre legate de măsurile privind îmbunătățirea eficienței, gestionarea costurilor administrative și controlul calității sunt realizabile.

▼B

Articolul 20

Administratorul central

(1) Comisia desemnează un administrator central care păstrează un registru independent privind tranzacțiile în care înregistrează emiterea, transferul și anularea cotelor.

(2) Administratorul central efectuează un control automatizat asupra fiecărei tranzacții din registre prin intermediul registrului independent privind tranzacțiile pentru a se asigura că nu există neregularități legate de emiterea, transferul și anularea cotelor.

(3) În cazul în care în urma controlului automatizat sunt identificate neregularități, administratorul central informează statul membru sau statele membre în cauză, care nu înregistrează tranzacțiile respective și nici alte tranzacții ulterioare legate de cotele în cauză până la remedierea neregularităților.

Articolul 21

Raportarea de către statele membre

(1) În fiecare an, statele membre prezintă Comisiei un raport cu privire la aplicarea prezentei directive. ►M4 Raportul respectiv acordă o atenție specială modalităților privind alocarea cotelor, funcționarea registrelor, precum și executarea măsurilor de punere în aplicare legate de monitorizarea și raportarea emisiilor, de verificare și de acreditare, de aspecte referitoare la respectarea prezentei directive și, după caz, legate de regimul fiscal aplicat cotelor. ◄ Primul raport este trimis Comisiei până la 30 iunie 2005. Raportul este elaborat pe baza unui chestionar sau a unei plan elaborate de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 din Directiva 91/629/CEE. Chestionarul sau planul sunt trimise statelor membre cu cel puțin șase luni înainte de termenul prevăzut pentru prezentarea primului raport.

(2) Pe baza rapoartelor menționate la alineatul (1), Comisia publică un raport privind aplicarea prezentei directive în termen de trei luni de la primirea rapoartelor de la statele membre.

▼M4

(3) Comisia organizează un schimb de informații între autoritățile competente din statele membre cu privire la evoluțiile legate de alocarea cotelor, de folosirea ERU și CER în sistemul comunitar, de funcționarea registrelor, de monitorizare, raportare, verificare și acreditare, de tehnologia informațiilor, precum și de respectarea prezentei directive.

▼M1

Articolul 21a

Contribuții la activitățile de consolidare a capacităților

În conformitate cu CCONUSC, cu Protocolul de la Kyoto și cu orice decizie de aplicare ulterioară, Comisia și statele membre contribuie la activitățile de consolidare a capacităților țărilor în curs de dezvoltare și ale țărilor cu economie în tranziție pentru a le ajuta să profite din plin de AC și MDP într-un mod care să le susțină strategiile de dezvoltare durabilă și să încurajeze entitățile să se angajeze în elaborarea și punerea în aplicare de proiecte AC și MDP.

▼M4

Articolul 22

Modificări ale anexelor

Anexele la prezenta directivă, cu excepția anexelor I, IIa și IIb, pot fi modificate, având în vedere rapoartele prevăzute la articolul 21 și experiența aplicării prezentei directive. Anexele IV și V pot fi modificate pentru a îmbunătăți monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

▼B

Articolul 23

Comitetul

(1) Comisia este sprijinită de comitetul instituit prin articolul 8 din Decizia 93/389/CEE.

(2) În cazul trimiterilor la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabileşte la trei luni.

▼M3

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼M4

(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.

▼M4

Articolul 24

Proceduri pentru includerea unilaterală a unor tipuri suplimentare de activități și gaze

(1) Din 2008, statele membre pot pune în aplicare comercializarea cotelor de emisie în conformitate cu prezenta directivă pentru activitățile și gazele cu efect de seră care nu sunt enumerate în anexa I, ținând seama de toate criteriile relevante, în special de efectele asupra pieței interne, potențiala denaturare a concurenței, integritatea de mediu a sistemului și fiabilitatea sistemului de monitorizare și raportare planificat, cu condiția ca includerea unor astfel de activități și gaze cu efect de seră să fie aprobată de Comisie

(a) în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2), cu condiția ca includerea să se refere la instalații care nu intră în domeniul de aplicare a anexei I; sau

(b) în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3), dacă includerea se referă la activitățile și gazele cu efect de seră care nu sunt enumerate în anexa I. Măsurile respective sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia.

(2) Atunci când se aprobă includerea suplimentară a unor activități și tipuri de gaze, Comisia poate autoriza simultan emiterea de cote suplimentare și autoriza și alte state membre să includă respectivele activități și tipuri suplimentare de gaze.

(3) La inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru, poate fi adoptat un regulament privind monitorizarea și raportarea emisiilor legate de activități, instalații și gaze cu efect de seră care nu sunt enumerate sub forma unei combinații în anexa I, în cazul în care monitorizarea și raportarea acestor emisii pot fi realizate cu suficientă acuratețe.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale din prezenta directivă prin completarea acesteia, este adoptată în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Articolul 24a

Norme armonizate privind proiectele care generează reduceri ale emisiilor

(1) Pe lângă includerile prevăzute la articolul 24, pot fi adoptate măsuri de punere în aplicare legate de emiterea cotelor sau a creditelor pentru proiecte gestionate de statele membre și concepute pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră care nu intră sub incidența sistemului comunitar.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Măsurile respective nu trebuie să antreneze o dublă contabilizare a reducerilor de emisii sau să afecteze adoptarea altor măsuri de politică vizând reducerea emisiilor care nu intră sub incidența sistemului comunitar. Se adoptă măsuri numai în cazul în care nu este posibilă includerea în conformitate cu articolul 24, iar următoarea revizuire a sistemului comunitar ia în considerare armonizarea includerii acestor emisii pe întreg teritoriul Comunității.

▼M4

(2) Pot fi adoptate măsuri de punere în aplicare vizând stabilirea detaliilor legate de cote în ceea ce privește proiectele la nivel comunitar menționate la alineatul (1).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(3) Un stat membru poate refuza emiterea de cote sau de credite pentru anumite tipuri de proiecte care reduc emisiile de gaze cu efect de seră pe teritoriul său.

Astfel de proiecte vor fi executate pe baza acordului statului membru în care se desfășoară proiectul.

▼B

Articolul 25

Legătura cu alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră

(1) Este necesar să fie încheiate acorduri cu țările terțe enumerate în anexa B la Protocolul de la Kyoto care au ratificat protocolul pentru a asigura recunoașterea reciprocă a cotelor în sistemul comunitar și în alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră în conformitate cu normele prevăzute la articolul 300 din tratat.

▼M4

(1a) Se pot încheia acorduri pentru a permite recunoașterea reciprocă a cotelor între sistemul comunitar și alte sisteme obligatorii compatibile de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră care stabilesc plafoane absolute pentru emisii, existente în alte țări sau unități administrative subfederale sau regionale.

(1b) Se pot încheia înțelegeri fără caracter obligatoriu cu terțe țări sau unități administrative subfederale sau regionale, pentru a asigura coordonarea administrativă și tehnică în ceea ce privește cotele din cadrul sistemului comunitar sau din cadrul altor sisteme obligatorii de comercializare a drepturilor de emisie care stabilesc plafoane absolute pentru emisii.

▼M3

(2) Atunci când a fost încheiat un acord menționat la alineatul (1), Comisia adoptă orice dispoziții necesare privind recunoașterea reciprocă a cotelor în temeiul acordului menționat anterior. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

▼M2

Articolul 25a

Măsuri adoptate de țările terțe pentru a reduce impactul aviației asupra schimbărilor climatice

(1) În cazul în care o țară terță adoptă măsuri de reducere a impactului pe care îl au asupra schimbărilor climatice zborurile care decolează din țara în cauză și aterizează pe teritoriul Comunității, Comisia, după consultarea țării terțe și a statelor membre în cadrul comitetului menționat la articolul 23 alineatul (1), analizează opțiunile disponibile pentru a asigura o interacțiune optimă între sistemul comunitar și măsurile dispuse de țara în cauză.

▼M2

După caz, Comisia poate adopta modificări pentru a exclude zborurile care sosesc din țara terță în cauză din activitățile de aviație enumerate în anexa I sau pentru a prevedea orice alte modificări la activitățile de aviație enumerate în anexa I care sunt impuse de un acord încheiat în conformitate cu al patrulea paragraf. Respectivele măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Comisia poate propune Parlamentului European și Consiliului oricare alte modificări la prezenta directivă.

După caz, Comisia poate face recomandări Consiliului în conformitate cu articolul 300 alineatul (1) din tratat privind începerea negocierilor în vederea încheierii unui acord cu țara terță în cauză.

(2) Comunitatea și statele membre continuă să depună eforturi pentru a se ajunge la un acord cu privire la măsurile globale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră provenind din aviație. Din perspectiva unui astfel de acord, Comisia analizează dacă sunt necesare modificări la prezenta directivă, luând în considerare că aceasta se aplică operatorilor de aeronave.

▼B

Articolul 26

Modificarea Directivei 96/61/CE

La articolul 9 alineatul (3) din Directiva 96/91/CE se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care emisiile de gaz cu efect de seră dintr-o instalație sunt specificate în anexa I la Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (*) în legătură cu o activitate desfășurată în instalația respectivă, permisul include o valoare limită pentru emisii directe de astfel de gaz numai în cazul în care este necesar să se garanteze că nu este provocată o poluare locală semnificativă.

Pentru activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE, statele membre pot opta să nu impună cerințele privind randamentul energetic pentru unitățile de ardere sau pentru alte unități care emit dioxid de carbon la fața locului.

După caz, autoritățile competente modifică permisul în mod adecvat.

Cele trei paragrafe precedente nu se aplică instalațiilor care sunt excluse temporar din sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră din cadrul Comunității în conformitate cu articolul 27 din Directiva 2003/87/CE.

(*) JO L 275, 25.10.2003, p. 32.”

▼M4

Articolul 27

Excluderea instalațiilor mici care fac obiectul unor măsuri echivalente

(1) În urma consultărilor cu operatorul, statele membre pot exclude din sistemul comunitar instalațiile ale căror emisii raportate autorității competente în fiecare dintre ultimii trei ani precedenți notificării efectuate în conformitate cu litera (a), sunt inferioare a 25 000 de tone de dioxid de carbon echivalent și, în cazul în care au loc activități de ardere, au o putere termică nominală mai mică de 35 MW, excluzând emisiile provenite de la biomasă, și care fac obiectul unor măsuri de natură să permită realizarea unei contribuții echivalente la reducerile de emisii, în cazul în care statul membru în cauză îndeplinește următoarele condiții:

(a) notifică fiecare instalație de acest tip Comisiei, precizând măsurile echivalente aplicabile instalației care va realiza o contribuție echivalentă la reducerile de emisii, care se aplică, înainte de data la care trebuie să fie înaintată lista instalațiilor în conformitate cu prevederile articolului 11 alineatul (1) și cel târziu la data la care lista este înaintată Comisiei;

(b) confirmă că se aplică proceduri de monitorizare pentru a se evalua dacă vreuna dintre aceste instalații emite mai mult de 25 000 de tone de dioxid de carbon echivalent, excluzând emisiile provenite de la biomasă, în cursul unui an calendaristic; statele membre pot permite măsuri simplificate de monitorizare, raportare și verificare privind instalațiile ale căror emisii medii anuale verificate între 2008 și 2010 se situează sub 5 000 de tone pe an, în conformitate cu articolul 14;

(c) confirmă că o instalație este reintrodusă în sistem în cazul în care emite mai mult de 25 000 de tone de dioxid de carbon echivalent, excluzând emisiile provenite de la biomasă, în cursul unui an calendaristic, sau în cazul în care nu se mai aplică măsurile corespunzătoare instalației care va realiza o contribuție echivalentă la reducerile de emisii;

(d) publică informațiile menționate la literele (a), (b) și (c) în vederea unei consultări publice.

Spitalele pot fi, de asemenea, excluse dacă adoptă măsuri echivalente.

(2) În cazul în care, după expirarea unei perioade de trei luni de la data notificării publice, Comisia nu prezintă obiecții în termen de șase luni, excluderea se consideră acceptată.

În urma restituirii cotelor aferente perioadei în care o instalație se află în sistemul comunitar, instalația respectivă este exclusă din sistem, iar statul membru nu mai emite alte cote gratuite pentru instalația respectivă în conformitate cu articolul 10a.

(3) Atunci când o instalație este reintrodusă în sistemul comunitar în conformitate cu alineatul (1) litera (c), cotele emise în conformitate cu articolul 10a se acordă începând cu anul în care are loc reintroducerea. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2), cotele emise acestor instalații se scad din cantitatea care urmează a fi licitată de către statul membru în care este amplasată instalația.

▼M4

O astfel de instalație rămâne în sistemul comunitar pentru restul perioadei de comercializare.

(4) Pentru instalațiile care nu au fost incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012, se pot aplica cerințe simplificate de monitorizare, raportare și verificare pentru stabilirea emisiilor în cei trei ani precedenți notificării prevăzute la alineatul (1) litera (a).

Articolul 28

Ajustări aplicabile în cazul aprobării de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice

(1) În termen de trei luni de la semnarea, de către Comunitate, a unui acord internațional privind schimbările climatice care prevede ca obiectiv pentru 2020 reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră cu peste 20 % în comparație cu nivelul anului 1990, astfel cum rezultă din angajamentul de reducere a emisiilor cu 30 % aprobat de Consiliul European din martie 2007, Comisia prezintă un raport care evaluează, în special, următoarele elemente:

(a) natura măsurilor convenite în cadrul negocierilor internaționale, precum și angajamentele asumate de alte țări dezvoltate de a reduce emisiile într-o proporție comparabilă cu cea asumată de Comunitate și angajamentele asumate de țările în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic de a-și aduce o contribuție corespunzătoare, în funcție de propriile responsabilități și posibilități;

(b) implicațiile acordului internațional privind schimbările climatice și, prin urmare, opțiunile necesare la nivelul Comunității pentru îndeplinirea, în mod echilibrat, transparent și echitabil, a obiectivului de reducere cu 30 % a emisiilor, ținându-se seama de activitatea desfășurată în prima perioadă de angajament în conformitate cu Protocolul de la Kyoto;

(c) competitivitatea sectoarelor industriei de prelucrare din cadrul Comunității în contextul riscurilor pe care le prezintă relocarea emisiilor de dioxid de carbon;

(d) impactul acordului internațional privind schimbările climatice asupra altor sectoare ale economiei Comunității;

(e) impactul asupra sectorului agricol din Comunitate, inclusiv riscurile de relocare a emisiilor de dioxid de carbon;

(f) modalitățile corespunzătoare de includere a emisiilor și a absorbției rezultate din exploatarea terenurilor, din schimbarea destinației terenurilor și din silvicultură în Comunitate;

(g) împădurirea, reîmpădurirea și evitarea defrișărilor și a degradării pădurilor în țări terțe, în cazul instituirii unui sistem recunoscut la nivel internațional în acest context;

(h) necesitatea unor politici și măsuri comunitare suplimentare, în vederea îndeplinirii angajamentelor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră asumate de Comunitate și de statele membre.

▼M4

(2) Pe baza raportului menționat la alineatul (1), Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă de modificare a prezentei directive, în conformitate cu alineatul (1), în vederea intrării în vigoare a directivei de modificare odată cu aprobarea de către Comunitate a acordului internațional privind schimbările climatice, precum și în vederea îndeplinirii angajamentului de reducere a emisiilor care urmează să fie pus în aplicare în temeiul acordului respectiv.

Propunerea respectivă se bazează pe principiile transparenței, al eficienței economice și din punct de vedere al costurilor, al echității și solidarității în repartizarea eforturilor între statele membre.

(3) Propunerea permite operatorilor să utilizeze, în plus față de creditele prevăzute prin prezenta directivă, creditele CER, ERU sau alte credite aprobate provenind din țări terțe care au ratificat acordul internațional privind schimbările climatice.

(4) Propunerea include, de asemenea, după caz, orice alte măsuri necesare pentru a contribui la realizarea, în mod transparent, echilibrat și echitabil, a reducerilor obligatorii în conformitate cu alineatul (1) și, în special, măsuri de aplicare pentru a permite operatorilor să utilizeze în sistemul comunitar tipuri de credite de proiect suplimentare față de cele menționate la articolul 11a alineatele (2)-(5) sau să utilizeze alte mecanisme create în temeiul acordului internațional privind schimbările climatice, după caz.

(5) Până la intrarea în vigoare a acordului internațional privind schimbările climatice, propunerea include măsurile suspensive și tranzitorii corespunzătoare.

▼M6

Articolul 28a

Derogări aplicabile înainte de punerea în aplicare, până în 2020, a unui acord internațional de instituire a unei măsuri unice globale bazate pe piață

(1) Prin derogare de la articolul 12 alineatul (2a), de la articolul 14 alineatul (3) și de la articolul 16, statele membre consideră că cerințele stabilite la dispozițiile respective sunt îndeplinite și nu iau măsuri împotriva operatorilor de aeronave în ceea ce privește:

(a) toate emisiile generate de zborurile înspre și dinspre aerodromurile situate în țările din afara Spațiului Economic European (SEE) în fiecare an calendaristic de la 1 ianuarie 2013 până la 31 decembrie 2016;

(b) toate emisiile generate de zborurile între un aerodrom situat într-una din regiunile ultraperiferice în sensul articolului 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și un aerodrom situat într-o altă regiune a SEE, în fiecare an calendaristic de la 1 ianuarie 2013 până la 31 decembrie 2016;

▼M6

(c) returnarea certificatelor corespunzătoare emisiilor verificate din 2013 pentru zborurile dintre aerodromurile situate în state din SEE care au loc până la 30 aprilie 2015, în loc de 30 aprilie 2014, și emisiile verificate din 2013 pentru zborurile care sunt raportate până la 31 martie 2015 în loc de 31 martie 2014.

În sensul articolelor 11a, 12 și 14, emisiile verificate ale altor zboruri decât cele menționate la primul paragraf sunt considerate emisii verificate ale operatorului de aeronave.

(2) Prin derogare de la articolul 3e alineatul (5) și de la articolul 3f, unui operator de aeronave care beneficiază de derogările prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la primul paragraf i se eliberează un număr de certificate gratuite care se reduce proporțional cu reducerea obligației de returnare prevăzute la literele respective.

Prin derogare de la articolul 3f alineatul (8), certificatele care nu sunt alocate în urma aplicării primului paragraf de la prezentul alineat se anulează.

În ceea ce privește activitățile din perioada 1 ianuarie 2013-31 decembrie 2016, statele membre publică numărul de certificate alocate cu titlu gratuit pentru aviație fiecărui operator de aeronave până la data de ►C1 1 septembrie 2014 ◄.

(3) Prin derogare de la articolul 3d, statele membre scot la licitație un număr de certificate pentru aviație care se reduce proporțional cu reducerea numărului total de certificate emise.

(4) Prin derogare de la articolul 3d alineatul (3), numărul de certificate care urmează să fie scoase la licitație de fiecare stat membru pentru perioada 1 ianuarie 2013-31 decembrie 2016 se reduce astfel încât să corespundă părții sale din emisiile produse de aviație atribuite pentru zborurile care nu fac obiectul derogărilor prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol.

(5) Prin derogare de la articolul 3g, operatorii de aeronave nu trebuie să prezinte planuri de monitorizare în care să fie prezentate măsurile de monitorizare și raportare a emisiilor legate de zborurile care fac obiectul derogărilor prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol.

(6) Prin derogare de la articolele 3g, 12, 15 și 18a, în cazul în care un operator de aeronave generează emisii anuale totale mai mici de 25 000 de tone de CO_2, se consideră că emisiile acestuia sunt emisii verificate dacă sunt stabilite cu ajutorul instrumentului pentru mici emițători aprobat în temeiul Regulamentului (UE) nr. 606/2010 al Comisiei ([1]) și încărcat cu date furnizate de Eurocontrol prin facilitatea

([1]) Regulamentul (UE) nr. 606/2010 al Comisiei din 9 iulie 2010 privind aprobarea unui instrument simplificat elaborat de organismul european pentru siguranța navigației aeriene (Eurocontrol) în vederea estimării consumului de combustibil al anumitor operatori aerieni mici emițători (JO L 175, 10.7.2010, p. 25).

▼M6

sa de sprijin al ETS. Statele membre pot pune în aplicare proceduri simplificate pentru operatorii de aeronave necomerciali atât timp cât astfel de proceduri nu au un grad de acuratețe mai scăzut decât cel oferit de instrumentul pentru mici emițători.

(7) În sensul prezentului articol, zborurile între aerodromuri situate în state din SEE și țări care au aderat la Uniune în 2013 sunt considerate ca fiind zboruri între aerodromuri situate în state din SEE.

(8) Comisia informează periodic, și cel puțin o dată pe an, Parlamentul European și Consiliul cu privire la progresele înregistrate în negocierile din cadrul Organizației aviației civile internaționale (OACI), precum și la eforturile sale de promovare a acceptării pe plan internațional a mecanismelor de piață în rândul țărilor terțe. După Adunarea OACI din 2016, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind acțiunile de punere în aplicare a unui acord internațional privind o măsură globală bazată pe piață începând din 2020 care va reduce, în mod nediscriminatoriu, emisiile de gaze cu efect de seră generate de aviație, incluzând informații despre utilizarea veniturilor comunicate de statele membre în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013.

În raportul său, Comisia ia în considerare și, dacă este cazul, include propuneri ca reacție la respectivele evoluții privind sfera de aplicare adecvată pentru acoperirea emisiilor din activitățile de aviație înspre și dinspre aerodromurile situate în țări din afara SEE începând de la 1 ianuarie 2017. În raportul său, Comisia analizează, de asemenea, soluțiile pentru alte probleme care pot surveni în aplicarea alineatelor (1)-(4) de la prezentul articol, menținând în același timp egalitatea de tratament pentru toți operatorii de aeronave de pe aceeași rută.

▼M4

Articolul 29

Raport privind asigurarea unei mai bune funcționări a pieței carbonului

Dacă, pe baza rapoartelor regulate privind piața carbonului menționate la articolul 10 alineatul (5), Comisia are dovada faptului că piața carbonului nu funcționează corespunzător, aceasta prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul poate fi însoțit, dacă este cazul, de propuneri vizând sporirea transparenței pieței carbonului și măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea funcționării acesteia.

Articolul 29a

Măsuri de luat în eventualitatea unor fluctuații excesive ale prețurilor

(1) Dacă timp de mai mult de șase luni consecutive prețul cotelor este de mai mult de trei ori mai mare decât prețul mediu al cotelor pe cei doi ani precedenți pe piața europeană a carbonului, Comisia convoacă imediat o reuniune a comitetului instituit prin articolul 9 din Decizia nr. 280/2004/CE.

▼M4

(2) Dacă evoluția prețurilor menționată la alineatul (1) nu corespunde unei schimbări a datelor de piață fundamentale, se poate adopta una dintre următoarele măsuri, ținând seama de gradul de evoluție a prețurilor:

(a) o măsură prin care se permite statelor membre să devanseze licitarea unei părți a cantității care urmează să fie licitată;

(b) o măsură prin care se permite statelor membre să liciteze până la 25 % din cotele rămase în rezerva pentru instalațiile nou-intrate.

Aceste măsuri se adoptă în conformitate cu procedura de gestionare prevăzută la articolul 23 alineatul (4).

(3) Orice măsuri luate țin seama în cel mai înalt grad de rapoartele transmise Parlamentului European și Consiliului de către Comisie în temeiul articolului 29, precum și de orice alte date relevante furnizate de statele membre.

(4) Normele de aplicare a acestor dispoziții se stabilesc prin regulamentul menționat la articolul 10 alineatul (4).

▼B

Articolul 30

Revizuirea și evoluțiile ulterioare

(1) Pe baza progresului înregistrat în monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră, Comisia poate prezenta o propunere Parlamentului European și Consiliului până la 31 decembrie 2004 privind modificarea anexei I pentru a include alte activități și emisii de alte gaze cu efect de seră enumerate în anexa II.

(2) Pe baza experienței acumulate în aplicarea prezentei directive și a progresului înregistrat în monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră și având în vedere evoluțiile din contextul internațional, Comisia elaborează un raport privind aplicarea prezentei directive în care evaluează:

(a) în ce mod și dacă este cazul ca anexa I să fie modificată pentru a include alte sectoare relevante, *inter alia* sectoarele industriei chimice, aluminiului și transporturilor, alte activități și emisii de alte gaze cu efect de seră enumerate în anexa II, în vederea continuării îmbunătățirii eficienței economice a sistemului;

(b) relația dintre comercializarea de cote de emisie în Comunitate și comercializarea internațională de drepturi de emisie care începe în 2008;

(c) continuarea armonizării metodei de alocare (inclusiv licitații pentru perioada de după 2012) și a criteriilor pentru planurile naționale de alocare prevăzute în anexa III;

▼M1

(d) utilizarea de credite provenite din activități bazate pe proiecte, inclusiv necesitatea de a armoniza utilizarea autorizată de URE și REC în sistemul comunitar;

▼B

(e) relația dintre comercializarea drepturilor de emisie și alte politici și măsuri aplicate la nivelul statelor membre și la nivelul Comunității, inclusiv fiscalitatea, care au aceleași obiective;

(f) dacă este adecvat să existe un singur registru comunitar;

(g) nivelul sancțiunilor pentru depășirea emisiilor, având în vedere, *inter alia*, inflația;

(h) funcționarea pieței cotelor, reglementând în special orice posibile perturbări ale pieței;

(i) modul de adaptare a sistemului comunitar pentru o Uniune Europeană extinsă;

(j) asocierea;

(k) posibilitatea practică de a dezvolta repere valabile pe întreg teritoriul Comunității ca bază pentru alocare, având în vedere cele mai bune tehnici disponibile și o analiză costuri-beneficii;

▼M1

(l) impactul mecanismelor bazate pe proiecte asupra țărilor gazdă, în special asupra obiectivelor lor de dezvoltare, în ceea ce privește aprobarea de activități bazate pe proiecte IJ și MDP privind realizarea de centrale hidroelectrice cu o capacitate de producție care depășește 500 MW și având efecte negative asupra mediului și societății; și folosirea ulterioară de REC și de URE provenite din aceste activități bazate pe proiecte privind realizarea de centrale hidroelectrice în sistemul comunitar;

(m) susținerea eforturilor de consolidare a capacității țărilor în curs de dezvoltare și a țărilor cu economie în tranziție;

(n) modalitățile și procedurile care reglementează adoptarea de către statele membre a activităților bazate pe proiecte naționale și alocarea de cote privind reducerile sau limitările emisiilor care rezultă din aceste activități începând cu 2008;

(o) dispozițiile tehnice privind caracterul temporar al creditelor și limita de 1 % pentru eligibilitate pentru exploatarea terenurilor, schimbarea exploatării terenurilor și activități bazate pe proiecte în silvicultură, prevăzute de Decizia 17/CP.7, precum și dispozițiile privind rezultatul evaluării riscurilor potențiale legate de utilizarea organismelor modificate genetic sau a speciilor străine potențial invadatoare în cadrul activităților bazate pe proiecte de împădurire și de reîmpădurire pentru a permite operatorilor să folosească REC și URE care rezultă din activități bazate pe proiecte de exploatare a terenurilor, schimbarea exploatării terenurilor și silvicultură în sistemul comunitar începând cu 2008, în conformitate cu deciziile adoptate în temeiul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto.

▼B

Comisia prezintă acest raport Parlamentului European și Consiliului până la 30 iunie 2006, însoțit de propuneri, după caz.

▼M1

(3) Înaintea fiecărei perioade prevăzute la articolul 11 alineatul (2), fiecare stat membru publică, în planul său național de alocare, folosirea de URE și de REC pe care o prevede, precum și procentajul alocării acordate fiecărei instalații pentru care operatorii sunt autorizați să folosească URE și REC în sistemul comunitar pentru perioada respectivă. Utilizarea totală de URE și REC este compatibilă cu obligațiile relevante care decurg din Protocolul de la Kyoto și din CCONUSC, precum și din deciziile adoptate în acest temei.

În conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de supraveghere a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punerea în aplicare a Protocolului de la Kyoto [1], statele membre redactează, o dată la doi ani, un raport pentru Comisie pentru a explica în ce măsură acțiunile naționale constituie cu adevărat un element semnificativ al eforturilor întreprinse la nivel național și în ce măsură utilizarea mecanismelor bazate pe proiecte completează în mod real acțiunile naționale și pentru a defini raportul între ele, în conformitate cu dispozițiile aplicabile ale Protocolului de la Kyoto și cu deciziile adoptate în acest temei. În conformitate cu articolul 5 din decizia menționată anterior, Comisia stabilește un raport cu acest subiect. În lumina acestui raport, Comisia face, după caz, propuneri, legislative sau de altă natură, care urmăresc să completeze dispozițiile adoptate de statele membre, pentru a asigura ca utilizarea mecanismelor bazate pe proiecte să fie complementară acțiunilor naționale desfășurate în cadrul Comunității.

▼M2

(4) Până la 1 decembrie 2014, pe baza monitorizării și a experienței dobândite în aplicarea prezentei directive, Comisia revizuiește funcționarea prezentei directive în ceea ce privește activitățile de aviație menționate în anexa I și, dacă este cazul, poate înainta propuneri Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolului 251 din tratat. Comisia are în vedere în special:

(a) implicațiile și impactul prezentei directive asupra funcționării globale a sistemului comunitar;

(b) funcționarea pieței cotelor pentru aviație și în special orice posibile perturbări ale pieței;

(c) eficiența sistemului comunitar din punctul de vedere al protecției mediului și nivelul până la care ar trebui să fie redusă cantitatea totală a cotelor ce urmează să fie alocată operatorilor de aeronave conform articolului 3c, în funcție de obiectivele globale ale UE în ceea ce privește reducerea emisiilor;

(d) impactul sistemului comunitar asupra sectorului aviației, inclusiv chestiunile privind concurența, luând în considerare, în special, efectele politicilor privind schimbările climatice puse în aplicare pentru aviație în afara UE;

(e) continuarea rezervei speciale destinate operatorilor de aeronave, luând în considerare posibila convergență a ratei de creștere din industrie;

(f) impactul sistemului comunitar asupra dependenței structurale de transportul aerian specifică regiunilor insulare, a celor fără ieșire la mare, a regiunilor periferice și a regiunilor ultraperiferice ale Comunității;

[1] JO L 49, 19.2.2004, p. 1.

▼M2

(g) eventuala necesitate a includerii unui sistem de acces selectiv în vederea facilitării comercializării cotelor între operatorii de aeronave și operatorii de instalații, asigurându-se în același timp faptul că nicio tranzacție nu va avea ca rezultat un transfer net al cotelor de la operatorii de aeronave către operatorii de instalații;

(h) impactul pragurilor de excludere astfel cum sunt menționate în anexa I în termeni de masă maximă autorizată la decolare și de numărul de zboruri efectuate de un operator de aeronave pe an;

(i) impactul exceptării din sistem a anumitor zboruri efectuate în cadrul obligațiilor de serviciu public impuse în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2408/92 din 23 iulie 1992 privind accesul operatorilor de transport aerian comunitari la rutele aeriene intracomunitare ([1]);

(j) evoluțiile, în special potențialul pentru evoluțiile viitoare, în domeniul eficienței aviației și, în special, progresul în vederea realizării obiectivului Consiliului consultativ pentru cercetare în domeniul aeronauticii în Europa (ACARE) de a dezvolta și de a utiliza tehnologii care să poată reduce consumul de combustibil cu 50 % până în 2020 și dacă sunt necesare noi măsuri pentru a spori eficiența;

(k) progrese în domeniul înțelegerii științifice a impactului asupra schimbărilor climatice pe care îl au urmele de condensație și norii cirrus generați de aviație, în vederea propunerii unor măsuri de atenuare adecvate.

Comisia raportează ulterior Parlamentului European și Consiliului.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

▼B

Articolul 31

Punerea în aplicare

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2003. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Comisia notifică celelalte state membre cu privire la aceste acte cu putere de lege și acte administrative.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

([1]) JO L 240, 24.8.1992, p. 8.

▼B

Articolul 32

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 33

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼M4

ANEXA I

CATEGORIILE DE ACTIVITĂȚI CĂRORA LI SE APLICĂ PREZENTA DIRECTIVĂ

1. Instalațiile sau părțile de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu intră sub incidența prezentei directive.

2. Valorile pragurilor menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau randamente. În cazurile în care în cadrul aceleiași instalații se efectuează mai multe activități care se încadrează în aceeași categorie, capacitățile acestor activități se însumează.

3. La calcularea puterii termice nominale totale a unei instalații pentru a se decide cu privire la includerea acesteia în sistemul comunitar, se însumează puterea termică nominală a tuturor unităților tehnice care fac parte din aceasta și în care se ard combustibili în cadrul instalației respective. Aceste unități ar putea include orice tip de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare de calcinare, etuve, cuptoare, uscătoare, motoare, pile de combustie, instalații de ardere în buclă chimică, facle și instalații de post-combustie termică sau catalitică. Instalațiile cu putere termică nominală mai mică de 3 MW și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu sunt luate în calcul. „Instalațiile care utilizează exclusiv biomasă” includ instalații care folosesc combustibili fosili doar la pornirea sau la oprirea instalației.

4. Dacă o instalație deservește o activitate în cazul căreia pragul nu este exprimat ca putere termică nominală totală, pragul pentru activitatea respectivă are prioritate la luarea deciziei privind includerea în sistemul comunitar.

5. Dacă se constată că într-o instalație se depășește pragul de capacitate pentru vreo activitate menționată în prezenta anexă, se includ în permisul de emisii de gaze cu efect de seră toate instalațiile în care se ard combustibili, altele decât instalațiile pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale.

6. De la 1 ianuarie 2012, sunt incluse toate zborurile care sosesc sau pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru căruia i se aplică tratatul.

Activități	Gaze cu efect de seră
Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW (cu excepția instalațiilor pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale)	Dioxid de carbon
Rafinarea uleiurilor minerale	Dioxid de carbon
Producerea cocsului	Dioxid de carbon
Prăjirea sau sinterizarea, inclusiv peletizarea, minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor sulfidice)	Dioxid de carbon
Producerea fontei sau oțelului (topire primară sau secundară) inclusiv instalații pentru turnare continuă, cu o capacitate de producție mai mare de 2,5 tone pe oră.	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor feroase (inclusiv fero-aliaje), atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW. Prelucrarea include, printre altele, laminoare, re-încălzitoare, cuptoare de recoacere, forje, topitorii, acoperire și decapare	Dioxid de carbon

▼M4

Activități	Gaze cu efect de seră
Producerea de aluminiu primar	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
Producerea de aluminiu secundar atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor neferoase, inclusiv producerea aliajelor, rafinare, topire-turnare etc., atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală (incluzând combustibilii folosiți ca agenți de reducere) de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de var sau calcinarea dolomitei sau a magnezitei în cuptoare rotative sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea prin ardere de produse ceramice, în special de țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice, gresie ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea de material izolant din vată minerală folosind sticlă, rocă sau zgură, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Uscarea sau calcinarea gipsului sau fabricarea plăcilor din ipsos și a altor produse din gips, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW.	Dioxid de carbon
Producerea de celuloză din lemn sau alte materiale fibroase	Dioxid de carbon
Producerea de hârtie sau carton, având o capacitate de producție mai mare de 20 tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de negru de fum, implicând carbonizarea unor substanțe organice precum uleiurile, gudronul, reziduurile de cracare și de distilare, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea acidului azotic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului adipic	Dioxid de carbon și oxid de azot

▼**M4**

Activități	Gaze cu efect de seră
Producerea acidului glioxalic și glioxilic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea amoniacului	Dioxid de carbon
Producerea substanțelor chimice organice vrac prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială sau prin procese similare, cu o capacitate de producție care depășește 100 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de hidrogen (H_2) și de gaze de sinteză prin reformare sau oxidare parțială, cu o capacitate de producție care depășește 25 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de sodă calcinată (Na_2CO_3) și de bicarbonat de sodiu ($NaHCO_3$)	Dioxid de carbon
Captarea gazelor cu efect de seră de la instalațiile care intră în sfera de aplicare a prezentei directive în vederea transportului și stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Transportarea gazelor cu efect de seră prin intermediul conductelor în vederea stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Aviație Zborurile care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru căruia i se aplică dispozițiile tratatului sau sosesc pe un astfel de aerodrom. Această activitate nu include: (a) zborurile efectuate exclusiv pentru transportul unui monarh în funcție și al rudelor sale apropiate, a șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor provenind din țări care nu sunt state membre, aflați în misiune oficială, cu condiția ca o astfel de situație să fie dovedită prin indicatorul corespunzător al statutului zborului în planul de zbor; (b) zboruri militare efectuate cu aeronave militare și zboruri ale serviciilor de vamă și de poliție; (c) zboruri legate de misiuni de căutare și salvare, zboruri ale serviciilor de pompieri, zboruri umanitare și zboruri ale serviciilor medicale de urgență autorizate de către autoritățile competente corespunzătoare; (d) orice zboruri efectuate exclusiv în conformitate cu regulile de zbor la vedere definite în anexa 2 la Convenția de la Chicago; (e) zborurile care se încheie pe aerodromul de unde a decolat aeronava și în timpul cărora nu au avut loc aterizări intermediare;	Dioxid de carbon

▼**M4**

Activități	Gaze cu efect de seră
(f) zborurile de instruire efectuate exclusiv în scopul obținerii unei licențe sau a unei calificări, în cazul personalului navigant de conducere, dacă acest lucru este dovedit printr-o indicație corespunzătoare în planul de zbor, cu condiția ca scopul zborului să nu fie transportul de pasageri și/sau de marfă sau poziționarea sau transportul aeronavei;	
(g) zboruri efectuate exclusiv în scopul cercetării științifice sau în scopul verificării, al testării sau al certificării aeronavei sau a echipamentului de bord sau de sol;	
(h) zborurile efectuate de aeronave cu o masă maximă certificată la decolare mai mică de5 700 kg;	
(i) zborurile efectuate în cadrul obligațiilor de serviciu public impuse în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2408/92 pe rutele din regiunile ultraperiferice, astfel cum sunt menționate la articolul 299 alineatul (2) din tratat, sau pe rutele unde capacitatea oferită nu depășește 30 000 de locuri pe an;	
(j) zborurile care, cu excepția acestei litere, s-ar încadra în această activitate, efectuate de un operator de transport aerian comercial care efectuează fie: — mai puțin de 243 zboruri pe perioadă, timp de trei perioade consecutive de câte patru luni, — zboruri al căror total de emisii anuale este mai scăzut de 10 000 de tone pe an. Zborurile efectuate exclusiv pentru transportul, în misiuni oficiale, al unui monarh în funcție și al rudelor sale apropiate, al șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor unui stat membru nu pot fi excluse în temeiul prezentei litere; și	
►**M6** (k) începând de la 1 ianuarie 2013 și până la 31 decembrie 2020, zborurile care, în afara prezentei litere, s-ar încadra în această activitate, efectuate de un operator de aeronave necomercial, ale cărui zboruri generează emisii anuale totale mai mici de 1 000 de tone pe an. ◄	

▼B

ANEXA II

GAZELE CU EFECT DE SERĂ MENȚIONATE LA ARTICOLELE 3 ȘI 30

Dioxid de carbon (CO_2)

Metan (CH_4)

Oxid azotos (N_2O)

Hidrofluorocarburi (HFCs)

Perfluorocarburi (PFCs)

Hexafluorură de sulf (SF_6)

▼M4

ANEXA IIa

Creșteri ale procentului cotelor care pot fi licitate de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), pentru asigurarea solidarității și dezvoltării în cadrul comunității și în vederea reducerii emisiilor și adaptării la efectele schimbărilor climatice

	Procentul statului membru
Belgia	10 %
Bulgaria	53 %
Republica Cehă	31 %
Estonia	42 %
Grecia	17 %
Spania	13 %

▼A1

Croația	26 %

▼M4

Italia	2 %
Cipru	20 %
Letonia	56 %
Lituania	46 %
Luxemburg	10 %
Ungaria	28 %
Malta	23 %
Polonia	39 %
Portugalia	16 %
România	53 %
Slovenia	20 %
Slovacia	41 %
Suedia	10 %

▼**M4**

ANEXA IIb

DISTRIBUIREA COTELOR CARE VOR FI LICITATE DE STATELE MEMBRE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 10 ALINEATUL (2) LITERA (c) REFLECTÂND EFORTURILE TIMPURII ALE UNOR STATE MEMBRE DE A REALIZA O REDUCERE DE 20 % A EMISIILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ

Statul membru	Distribuția procentului de 2 % față de baza de la Kyoto în procente
Bulgaria	15 %
Republica Cehă	4 %
Estonia	6 %
Ungaria	5 %
Letonia	4 %
Lituania	7 %
Polonia	27 %
România	29 %
Slovacia	3 %

▼B

ANEXA IV

PRINCIPIILE DE MONITORIZARE ȘI RAPORTARE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 14 ALINEATUL (1)

▼M2

PARTEA A – Monitorizarea și raportarea emisiilor din instalațiile staționare

▼B

Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon

Emisiile se monitorizează fie pe baza calculelor, fie pe baza măsurătorilor.

Calculul

Calcularea emisiilor se realizează după formula:

Date privind activitatea × factor de emisie × factor de oxidare

Datele privind activitatea (combustibil utilizat, rata de producție etc.) se monitorizează pe baza datelor privind aprovizionarea sau pe bază de măsurători.

Se utilizează factorii de emisie acceptați. Pentru toți combustibilii se acceptă factori de emisie specifici activității. Se acceptă factori impliciți pentru toți combustibilii, cu excepția celor necomerciali (combustibili din deșeuri precum anvelope și gaze din procese industriale). Se vor elabora în continuare valori implicite pentru stratul de cărbuni și valori implicite specifice UE sau specifice țărilor pentru gaz natural. Pentru produsele de rafinărie sunt acceptate valorile implicite IPCC. Factorul de emisie pentru biomasă este zero.

În cazul în care factorul de emisie nu ia în considerare faptul că o parte din carbon nu este oxidat, se utilizează un factor suplimentar de oxidare. În cazul în care s-au calculat factori de emisie specifici activităților care iau în considerare oxidarea, nu este necesară utilizarea unui factor suplimentar de oxidare.

Se folosesc factorii impliciți de oxidare elaborați în temeiul Directivei 96/61/CE, cu excepția cazurilor în care operatorul poate demonstra că factorii specifici activității sunt mai exacți.

Se efectuează calcule separate pentru fiecare activitate, instalație și pentru fiecare combustibil.

Măsurări

Măsurarea emisiilor se realizează prin metode standardizate sau acceptate și se coroborează cu un calcul ajutător al emisiilor.

Monitorizarea emisiilor de alte gaze cu efect de seră

▼M3

Se folosesc metode standardizate sau acceptate, elaborate de Comisie în colaborare cu toate părțile interesate relevante. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

▼B

Raportarea emisiilor

Fiecare operator include următoarele informații în raportul privind o instalație:

A. Date de identificare a instalației, inclusiv:

— numele instalației;

— adresa acesteia, inclusiv codul poștal și țara;

— tipul și numărul de activități prevăzute în anexa I desfășurate în instalație;

▼B

— adresa, numărul de telefon, de fax și adresa de poștă electronică ale unei persoane de contact și

— numele proprietarului instalației și al societății mamă.

B. Pentru fiecare activitate din anexa I desfășurată în locul pentru care se calculează emisiile:

— date privind activitatea;

— factori de emisie;

— factori de oxidare;

— emisii totale și

— gradul de incertitudine.

C. Pentru fiecare activitate din anexa I desfășurată în locul pentru care se măsoară emisiile:

— emisii totale;

— informații privind fiabilitatea metodelor de măsurare și

— gradul de incertitudine.

D. Pentru emisiile din arderi, raportul include, de asemenea, factorul de oxidare, cu excepția cazurilor în care oxidarea a fost luată în considerare la elaborarea unui factor de emisie specific activității.

Statele membre iau măsuri pentru coordonarea cerințelor de raportare cu orice alte cerințe de raportare existente pentru a reduce la minimum sarcinile societăților privind raportarea.

▼M2

PARTEA B – Monitorizarea și raportarea emisiilor provenite din activități de aviație

Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon

Emisiile sunt monitorizate prin calcul. Calcularea emisiilor se realizează după formula:

Consum de combustibil × factor de emisie

Consumul de combustibil include combustibilul consumat de unitatea auxiliară de putere. Consumul real de combustibil pentru fiecare zbor este folosit ori de câte ori este posibil și se calculează după formula:

Cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după terminarea alimentării cu combustibil pentru zborul respectiv – cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după alimentarea pentru zborul următor + cantitatea de combustibil alimentat pentru zborul următor.

Dacă datele reale privind consumul de combustibil nu sunt disponibile, se folosește o metodă standard, pe niveluri, pentru a estima consumul de combustibil pe baza celor mai fiabile informații disponibile.

Se folosesc factorii standard de emisie din liniile directoare IPCC pentru inventariere din 2006 sau actualizările ulterioare ale respectivelor linii directoare, cu excepția cazului în care factorii de emisie specifici activității, identificați de laboratoare acreditate independente care folosesc metode analitice acceptate, sunt mai exacți. Factorul de emisie pentru biomasă este zero.

Pentru fiecare zbor și combustibil în parte se efectuează un calcul separat.

▼M2

Raportarea emisiilor

Fiecare operator de aeronave include în raportul prezentat în conformitate cu dispozițiile articolului 14 alineatul (3) următoarele informații:

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

— denumirea operatorului de aeronave;

— statul membru de administrare;

— adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din statul membru de administrare;

— numerele de înregistrare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, în perioada care face obiectul raportului, pentru a efectua activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;

— numărul și autoritatea emitentă a certificatului de operator aerian și licența de operare pe baza cărora efectuează activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;

— adresa, numărul de telefon, numărul de fax și adresa electronică ale unei persoane de contact; precum și

— denumirea proprietarului aeronavei.

B. Pentru fiecare tip de combustibil pentru care se calculează emisiile:

— consumul de combustibil;

— factorul de emisie;

— emisiile cumulate totale, provenite de la toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, ce se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;

— emisii cumulate provenite de la:

— toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei, care au avut ca punct de plecare un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru, iar ca punct de sosire un aerodrom situat pe teritoriul aceluiași stat membru;

— toate celelalte zboruri efectuate în perioada care face obiectul raportului, ce se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;

— emisiile cumulate provenite de la toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, ce se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei și care:

— au avut ca punct de plecare fiecare stat membru; și

— au sosit în fiecare stat membru dintr-o țară terță;

— gradul de incertitudine.

Monitorizarea datelor tonă-kilometru în sensul articolelor 3e și 3f

Pentru cererile de alocare a cotelor în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) sau cu articolul 3f alineatul (2), volumul activităților de aviație se calculează în tone-kilometri, după următoarea formulă:

tone-kilometri = distanța × sarcina utilă

unde:

„distanță” înseamnă distanța ortodromică între aerodromul de plecare și cel de sosire plus un factor suplimentar fix de 95 km; și

▼M2

„sarcină utilă” înseamnă masa totală a mărfurilor, a poștei și a pasagerilor transportați.

Pentru calculul sarcinii utile:

— numărul de pasageri este numărul de persoane aflate la bord, cu excepția membrilor echipajului;

— un operator de aeronave poate opta să aplice fie masa standard, fie masa reală a pasagerilor și a bagajelor de cală înregistrate în documentația privind masa și centrajul pentru zborurile relevante sau o valoare standard de 100 kg pentru fiecare pasager și bagajul său înregistrat.

Raportarea datelor tonă-kilometru în sensul articolelor 3e și 3f

Fiecare operator de aeronave introduce următoarele informații în cererea pe care o depune în temeiul articolului 3e alineatul (1) sau al articolului 3f alineatul (2):

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

— denumirea operatorului de aeronave;

— statul membru de administrare;

— adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din statul membru de administrare;

— numerele de înregistrare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, în anul care face obiectul raportului, pentru a efectua activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;

— numărul și autoritatea emitentă a certificatului de operator aerian și licența de operare pe baza căreia efectuează activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operator de aeronave;

— adresa, numărul de telefon, numărul de fax și adresa electronică ale unei persoane de contact; precum și

— denumirea proprietarului aeronavei.

B. Date tonă-kilometru:

— numărul de zboruri pe aerodromuri pereche;

— numărul de pasageri-kilometru pe aerodromuri pereche;

— numărul de tone-kilometru pe aerodromuri pereche;

— metoda aleasă pentru calculul masei pasagerilor și a bagajelor de cală;

— numărul total de tone-kilometru pentru toate zborurile efectuate în cursul anului care face obiectul raportului și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei.

▼B

ANEXA V

CRITERIILE PENTRU VERIFICARE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 15

▼M2

PARTEA A – Verificarea emisiilor provenite din instalațiile staționare

▼B

Principii generale

1. Sunt verificate emisiile rezultate din fiecare dintre activitățile enumerate în anexa I.

2. Procesul de verificare include evaluarea raportului în temeiul articolului 14 alineatul (3) și a monitorizării de pe parcursul anului anterior. Verificarea abordează fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea sistemelor de monitorizare și datele și informațiile raportate cu privire la emisii, în special:

   (a) datele privind activitățile care au fost incluse în raport, precum și măsurările și calculele conexe;

   (b) selectarea și utilizarea factorilor de emisie;

   (c) calculele care au condus la determinarea emisiilor generale și

   (d) în cazul în care se folosesc măsurări, cât de adecvate sunt alegerea și modul de utilizare a metodelor de măsurare.

3. Emisiile raportate pot fi validate numai dacă există date și informații fiabile și credibile care permit determinarea emisiilor cu un grad ridicat de siguranță. Un grad ridicat de certitudine presupune demonstrarea de către operator a următoarelor aspecte:

   (a) că datele raportate nu conțin neconcordanțe;

   (b) că datele au fost colectate în conformitate cu standardele științifice aplicabile și

   (c) că înregistrările relevante privind instalația sunt complete și coerente.

4. Verificatorul are drept de acces în toate zonele și la toate înregistrările legate de subiectul verificării.

5. Verificatorul ține seama de faptul că instalația este sau nu înregistrată în cadrul Sistemului comunitar de management și audit ecologic (SGEA).

Metodologie

Analiza strategică

6. Verificarea se bazează pe o analiză strategică a tuturor activităților desfășurate în instalație. În acest scop verificatorul trebuie să aibă o vedere de ansamblu asupra tuturor activităților și asupra importanței acestora în ceea ce privește emisiile.

Analiza procesului

7. Verificarea informațiilor prezentate se realizează, după caz, în locul în care se află instalația. Verificatorul recurge la controale prin sondaj pentru a determina fiabilitatea datelor și informațiilor raportate.

Analiza riscului

8. Verificatorul supune evaluării toate sursele de emisii din instalație pentru a determina fiabilitatea datelor privind fiecare sursă care contribuie la totalul emisiilor din instalația în cauză.

▼B

9. Pe baza acestei analize, verificatorul identifică explicit acele surse care prezintă un grad ridicat de risc de eroare și alte aspecte ale procedurii de monitorizare și raportare care este posibil să contribuie la apariția unor erori în determinarea emisiilor generale. Este vorba în special de alegerea factorilor de emisie și de calculele necesare pentru a determina nivelul emisiilor din surse individuale. Este acordată o atenție specială surselor care prezintă un risc ridicat de eroare și aspectelor din cadrul procedurii de monitorizare menționate anterior.

10. Verificatorul ia în considerare orice metode eficiente de control al riscului aplicate de operator în vederea reducerii la minimum a gradului de incertitudine.

Raportul

11. Verificatorul pregătește un raport privind procesul de validare în care menționează dacă raportul în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) este satisfăcător. Raportul specifică toate aspectele relevante pentru activitatea desfășurată. Verificatorul poate declara că raportul în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) este satisfăcător în cazul în care, în opinia sa, declarațiile cu privire la emisiile totale nu prezintă erori semnificative.

Cerințele minime privind competența verificatorului

12. Verificatorul este independent de operator, își desfășoară activitățile cu profesionalism și obiectivitate și înțelege:

(a) dispozițiile prezentei directive, precum și standardele și indicațiile relevante adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 14 alineatul (1);

(b) actele cu putere de lege și actele administrative relevante pentru activitățile care fac obiectul verificării și

(c) generarea tuturor informațiilor privind fiecare sursă de emisie din instalație, în special privind colectarea, măsurarea, calcularea și raportarea datelor.

▼M2

PARTEA B – Verificarea emisiilor provenite din activități de aviație

13. Principiile generale și metodologia stabilite în prezenta anexă se aplică verificării rapoartelor de emisii provenite de la zborurile care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I.

În acest sens:

(a) la punctul 3, trimiterea la operator se interpretează ca trimitere la un operator de aeronave, iar la litera (c) a respectivului punct, trimiterea la instalație se interpretează ca trimitere la aeronava utilizată la efectuarea activităților de aviație care fac obiectul raportului;

(b) la punctul 5, trimiterea la instalație se interpretează ca trimitere la operatorul de aeronave;

(c) la punctul 6, trimiterea la activitățile desfășurate în instalație se interpretează ca trimitere la activitățile de aviație care fac obiectul raportului, întreprinse de operatorul de aeronave;

(d) la punctul 7, trimiterea la locul instalației se interpretează ca trimitere la locurile folosite de operatorul de aeronave pentru a întreprinde activitățile de aviație care fac obiectul raportului;

(e) la punctele 8 și 9, trimiterile la sursele de emisii din instalație se interpretează ca trimiteri la aeronava de care răspunde operatorul de aeronave; precum și

(f) la punctele 10 și 12, trimiterile la operator se interpretează ca trimiteri la un operator de aeronave.

▼M2

Dispoziții suplimentare privind verificarea rapoartelor de emisie din sectorul aviației

14. Verificatorul se asigură în special că:

(a) s-a ținut seama de toate zborurile care intră sub incidența unei activități de aviație enumerate în anexa I. În cadrul acestei responsabilități, verificatorul dispune de informații privind orarul și de alte informații de trafic ale operatorului de aeronave, inclusiv de informațiile obținute de la Eurocontrol la cererea respectivului operator;

(b) există o coerență globală a datelor privind consumul cumulat de combustibil și a datelor privind combustibilul achiziționat sau furnizat prin altă metodă aeronavei care efectuează activitatea de aviație.

Dispoziții suplimentare privind verificarea datelor tonă-kilometru prezentate în sensul articolelor 3e și 3f

15. Principiile generale și metodologia de verificare a rapoartelor privind emisiile în temeiul articolului 14 alineatul (3) menționate în prezenta anexă se aplică, de asemenea, după caz, la verificarea datelor tonă-kilometru din aviație.

16. În special, verificatorul se asigură că, în cererea operatorului în cauză, depusă în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) și articolul 3f alineatul (2), au fost luate în considerare numai zborurile efectiv efectuate și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I de care este responsabil operatorul de aeronave. În cadrul acestei responsabilități, verificatorul dispune de informații privind traficul operatorului de aeronave, inclusiv de informațiile obținute de la Eurocontrol la cererea respectivului operator. De asemenea, verificatorul se asigură că sarcina utilă declarată de operatorul de aeronave corespunde înregistrărilor privind sarcinile utile, păstrate de operatorul în cauză în scopul asigurării siguranței zborului.